

BİRİNCİ BÖLÜM

Ginny Harte yan odadan gelen sesle irkildi.Kaşlarını çatarak,iki odayı birbirine bağlayan kapıya baktı.Aileye ait oteller zincirini yöneten ve onunda müdürü olan Roarke Adams'ın hala yemekte olması gerekiyordu.Başka bir ses daha duyunca klavyenin üzerinde gezinen parmakları duraksadı.Bunu bir duvara çarpan çöp kutusunun sesi izledi.Ginny'nin suratında haince bir gülümseme belirdi.Anlaşılan işler yolunda gitmemişti.Ne ayıp.Onun gibi hoş bir erkeğe yapılırmıydı bu?"

Sandalyeden kalkıp arada ki kapıya doğru yürüdü.İçeriden gelen sesler birden kesilmişti.

Topuklu ayakkabı giymediği zamanlarda bile uzun boylu bir kadın sayılabilirdi.Zayıf ama dolgun bir bedeni,pırıltılar saçan yeşil gözleri ve kızıl saçları vardı.Ancak şimdi yirmi altı yaşına kadar edindiği tecrübeler,onun bu görüntüsünü soğuk,sakin bir maskenin altına saklamayı öğretmişti.

Neredeyse bir yılı aşkın bir süredir Roarke Adams için çalışıyordu.Oteller zincirinin sahibi ve Roarke'nin büyükbabası,onu otellerde ki dekorasyonu yeniden düzenlemesi ve modernleştirmesi için işe almıştı.Roarke otellere düzenli yolculuklar yaptığı sırada,Ginny de ona eşli eder ve yeni dekorasyon şekillerini belirlerdi.Birbirlerinden hiç hoşlanmadıkları düşünülürse,çalışma ortamında uyumlu olmaları çok şaşırtıcıydı.Roarke onu iğnelemek için hiçbir fırsatı kaçırmazdı.Ginny de onunla savaşmaktan asla kaçınmazdı.Roarke'nin onun damarlarında buz dolaştığını düşündüğünü biliyordu.Onun tutkulu bir kadın olmadığını ve hatta gerçek bir erkekle ne yapacağını bilmediğini düşünüyordu.Erkek arkadaşı Daniele ile açıkça alay ediyordu.Ama Roarke de olmayan şeye Danielle sahipti.Sadık,vefakar,kalender...Tamam aralarında belki tutku dolu bir ilişki yoktu ama Ginny bu yoldan bir kere geçmiş ve ağzının payını almıştı.Şimdi aynı yollardan tekrar yürümeye hiç niyeti yoktu ve Daniele ile olan ilişkisi tam istediği gibiydi.Hatta yakında kendine evlenme teklifi edeceğinden emindi.Bunu yaptığında ise hemen onun teklifini kabul edecekti.Roarke'nin onun hayat şeklini onaylayıp onaylamaması hiç umrunda değildi.Çünkü Roarke zamparanın tekiydi.Hayatına giren kadınların haddi hesabı yoktu.Her ne kadar onun sev ve terk et tarzını onaylamasa da onun birlikte olduğu kadınlara karşı cömert ve iyi davrandığını biliyordu.Ayrıca evli yada başkasıyla birlikte olan kadınlarla asla birlikte olmazdı.Kendine göre kanunları vardı.Bu kanunları bilmeyen kadınlarla ve birlikte çalıştıklarıyla asla birlikte olmazdı.

Ginny'nin onun yaptıklarını onaylamadığını ortaya koyması Roarke'yi çok eğndiriyordu.Aralarında böyle garip bir ilişki ortaya çıkmıştı.

Kapıyı açmak için davrandığında,akıllı bir kadının bunu yapmaması gerektiğini biliyordu.Ama ne olup bittiğini anlamadan çalışması imkansızdı.Bu nedenle kapıyı açtı.

Ve kendisine uçan bir şeyi görünce hemen eğildi.Doğrulurken de yere konfeti gibi saçılmış kalemlere ve masanın arkasında kaskatı duran adama baktı.

Dürüst olması gerekirse Roarke şimdiye kadar gördüğü en yakışıklı adamdı.Otuz iki yaşında,en mükemmel zamanındaydı.Uzun boylu,kaslı bedeni,koyu gür saçları,çapkınca gülümseyen gri gözleri vardı.Ama şu anda gülümsemiyordu.Nedense onun bu öfkeli hali Ginny'yi çok eğlendiriyordu.

"Öğle yemeği iyi miydi?" diye sorduğunda ellerinin öfkeyle kasıldığını gördü.Sanki onun boynunu sıkmak istermiş gibi bir hali vardı.

Roarke derin bir nefes alarak cevap verdi. "Hayır iyi değildi.Aslında hayatımın en kötü yemeğiydi."

"Sakin bana o havalı saçlı afetin sana hayır dediğini söyleme" dedi alay edercesine."

Roarke hırsından sırtarak ona baktı."Bir kere ben havalı saçlı kadınlarla çıkmam,hayatım.Senin de bildiğin gibi akıllı kadınları tercih ederim." Roarke'nin bakışları yerde kalemleri toplayan Ginny'nin üzerinde idi.Bu işlem sırasında eteği bacağına üstüne doğru sıyrılmıştı. "Güzel bacaklar" diye mırıldandı onaylarcasına.Ginny sinirli bir bakış gönderdiğinde taktik değiştirdi."Seni incittim mi?"

Ginny homurdanarak ayağa kalktı. "Hayır ama biraz daha böyle bakarsan ben seni incitebilirim." Elindekileri kitaplığa koyduktan sonra ellerini göğsünde kavuşturdu.

"Gözleri bu kadar kolay üzerinde toplaman kendi suçun.İnsan kendine hakim olamıyor."

Roarke yine onunla flört ediyordu.Bu onu kızdırmak istediği zamanlarda kullandığı bir yöntemdi.Ginny yine her zamanki gibi görmezden gelerek sert bir sesle "Denese iyi olur" dedi.

Roarke ellerini pantolonunun cebine koyarak parmak ucunda yükseldi."Sen zor bir kadınsın.Seni etkileyen bir şey var mı?Sen de hiç tutku var mı?Daha da önemlisi,tutkunun ne olduğunu biliyor musun?Ya

Danielle?İlişkiniz nasıl gidiyor?Seni öpme iznini aldı mı yoksa sen el değmemiş şekilde yatağında yatarken her gece hayal kırıklığı içinde acı mı çekiyor?”

Ginny kaşlarını kaldırarak “Sen bu kadar kötü ruh halindeyken sana cevap vereceğimi sanmıyorsun ya?”

“Hayır,yüzüme okkalı bir tokat bekliyordum.Sahi neden yapmadın?”

“Büyük ihtimalle sen bunu beklediğin için”

Roarke kahkaha atarak ona baktı. “Öğreniyorsun hayatım.Senin için hala umut var.” Pencereye yönelip aşağıda uzanan şehre bakmaya başladı.

“Ben senin hayatın değilim Roarke.Olmaya da hiç niyetim yok” Ginny sözlerinin pek etkili olmayacağını biliyordu.Daha önce de bu sevgi sözleri kullanmamasını istemiş,ama faydası olmamıştı.

Roarke omuzlarının üzerinden ona baktı. “Seni ısıtmaya çalışacak adam soğuktan donacak.Danielle ye acıyorum.”

“Neyse ki onun senin acımana ihtiyacı yok.”

“Doğru.O da nerdeyse senin kadar soğuk”

“Ben senin gibi onu soğuk bulmuyorum.Atasözünde de dediği gibi kitabı kapağına göre değil içinde kilere göre yargılamalısın”

“Aynı şey benim için de geçerli hayatım.”

“Sen tamamen açık bir kitapsın,Roarke.Sen söz konusu olduğunda hikayeyi her kes bilir ve akıllı biri seni rafın en arkasına koyar.”

“Belki ama iyi zaman geçirme fırsatını da kaybeder”

“Sen ıslah olmaz birisin ve benim seninle atışmaktan daha önemli işlerim var.” Ginny ayrılmak üzere kapıya yöneldi ama tam kapının önünde Roarke onu durdurdu.

“İşler bekleyebilir.Kapıyı kapat ve şuraya otur.Seninle konuşmam gerek.” Sözlerinde az önceki alaycı tavır yoktu.Ginny önemli bir şey olduğunu hissedince söyleneni yaptı.

“Benim öğüt vericek kadar nitelikli biri olmadığımı düşündüğünü sanırdım.”

“Bu keskin dilin bir gün sana zarar verecek” diye uyardı Roarke onu. “Onu törpülemenin bir yolu yok mu?”

“Anlayış bekliyorsan yanlış kadına geldin.Bir kere istediğin olmadı diye,etrafı dağıtmana gerek yok.Demek ki hala aklı çalışan bir kadına denk geldin.Bunun olacağı belliydi.”

“Biliyor musun Ginny benim aşk hayatıma fazla odaklanmışsın.Bunun bir kadınla ilgili olduğunu kim söyledi?”

İşte şimdi Ginny gerçekten şaşırmıştı.Roarke kadınları mıknaş gibi kendine çekmişti.Kolunda bir kadın olmadığı zamanlar sanki çıplak gibi dururdu.

“Değil mi?”

“Aslında evet bir kadınla ilgili.Ama senin düşündüğün gibi değil.”

“Ne düşündüğümü düşünüyorsun?”

“En kötüsünü.Genelde öyle yaparsın.”

“Şey.Bunun tek suçlusu sensin.Arkanda bıraktığın kadınlardan birini bile avutmak zorunda kalmadın.Duyduğum hikayeleri düşündükçe içim ürperiyor.”

“Duyduğun her şeye inanma.Onların boş umutlara kapılması benim hatam değil.Hiç birine ilişkinin sonsuza kadar süreceğine dair bir söz vermedim.”

“Ben de onlara aynı şeyi söyledim.O tek bir kadınla yetinecek bir erkek değil dedim.Ayrılığın hemen akabinde bir başkasını aramaya başlayacağını anlattım.”

Roarke şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdıktan sonra kahkahalarla gülmeye başladı.“Tamamen özel olduğunu düşündüğüm hayatımdan bahsediyorsun.Patronunun aşk hayatına karışmaman gerektiğini kimse sana söylemedi mi?”

“Aşk hayatını toplumun önünde yaşayan birinin,bunun özel olduğunu düşünmesi çok komik.Şıu ana kadar kara kaplı defterinin dikişlerinin kopmul olması gerekir.”

“Benim defterim yok ki.”

“Küçük bir tane bile mi?Buna inanmıyorum.Senin gibi erkeklerin her zaman bir defteri vardır.”

“Nasıl erkeklerin?”

“Hani şu kıyafet değiştirir gibi kadın değiştirenlerin.”

“Sanırım inkar etmenin bir yararı yok”

“Evet.Özellikle de yaptıklarının sonucunu gördükten sonra”

“Benimle ilgili hiçbir şeyi onaylamıyorsun değil mi?”

"Hiçbir şeyi değil sadece kadınlara olan davranışlarını"

"Sanki playboyun tekiymişim gibi konuşuyorsun"

"İlişkilerin seni bu kategoriye koyuyor."

"Fotoğraflarda gördüğün kadınların çoğu eski dostlar.Sık sık bir yerlere davet ediliyorum.Tabi oralara giderken yanında bir bayanı da götürmem gerekiyor.Yanında tamamen yabancı birini götürmektense tanıdığım biri olmasını tercih ediyorum.Genellikle eğlenceli bir gece geçiriyoruz ve onu eve bırakıyorum.İşte hikayenin sonu...."

Ginny'nin bundan şüphe edermiş gibi bir hali vardı. "Randevularının hepsinin bu kadar masumca sona erdiğini mi söylemeye çalışıyorsun."

"Hepsi değil.Ama bu beni ilgilendirir,seni değil."

"Bir kadın bulup ona bağlanmayı hiç düşünmedin mi? Hiç aşık oldun mu?"

"Hayır.Olaçağımı da sanmıyorum.Tecrübelerimden mutlu sonların sadece peri masallarında olduğunu öğrendim."

"Aşka inanmıyor musun?"

"İnsanların çoğu birbirlerine hissettikleri arzusunun aşk olduğuna inanırlar.Çünkü böylesi kulağa daha hoş gelir.Kadınlara saygı duyarım.Onlarla birlikte olmaktan hoşlanırım,ama onlara tutamayacağım sözler vermem ve ilişkinin de ileri gitmesine izin vermem."

Ginny onu çok iyi tanıdığını düşünüyordu ama aşk hakkında söyledikleri garip gelmişti.Ginny yaşadığı o kadar kötü olaya rağmen aşka inancını kaybetmemişti.Danieelden hoşlanıyordu.Bunun zamanla aşka dönüşeceğine emindi.

"Peki bir aile kurup çocukların olmasını istemiyor musun?"

"Belki bir gün olur.Ama bunda aşk olmayacak."

"Karın aynı fikir de olmayabilir."

"Evleneceğim kadın benim saygıma ve sadaketime sahip olacak.Bir yemin ettiğimde onu asla bozmam.Sadece bir kez evlenmeyi düşünüyorum."

"Galiba kötü bir tecrüben olmuş.Evlilikle ilgili böyle kötü düşünmenin nedeni ne?"

"Belki de etrafımda bir çok evlilik görmem.Babam dört kez annem de üç kez evlendi.Her seferinde de bunun aşk olduğuna yemin ettiler.Ama patleştikleri tutku sona erdiğinde hemen boşanmak için mahkemeye koştular.Bu evliliklerden bir sürü erkek ve kız kardeşlerim var."

"Ama bu senin aynı şeyleri yaşayacağın anlamına gelmez ki"

"Zaten aynı şeyleri yaşamayacağım.Şerefim üzerine yemin edeceğim ve sözümünden dönmeyeceğim."

"Bunu duyduğuma sevindim.Ama leoparların içgüdülerinden vazgeçmeyeceğini duymuş olmalısın"

"Her zaman için bir istisna vardır,hayatım."

"Doğru ama ben son zamanlarda uçan kaz görmedim."

"Seni aylar önce kovmalıydım.Neden yapmadım acaba?"

"Çünkü bunu yapmaya senin gücün yetmez.Beni işe büyükbaban aldı ve ancak o kovabilir."

Roarke kırvatını gevşetip gömleğinin düğmelerini açtı. "Aksine seni istediğim zaman kovabilirim.Ama işinde çok iyisin.Renk ve dizayn konusunda çok iyi bir gözün var."

"Bu zam istemem için iyi bir zaman mı?"

"Olabilir iyi bir işçinin her zaman el altında bulunması gerekir."

"Endişelenme senden böyle bir şey istemeyi düşünmüyorum.Eee zavallı çöp kutusu senin öfkenden nasibini alacak ne yaptı?"

"Bana sırttı"

"Sana sırttı mı?Anlaşılan öğle yemeği pek iyi geçmedi."

"Öyle de söyleyebilirsin.Aslında sana ihtiyacımın olmasının bir nedeni de bu."

"Yardıımı istediğine göre işler gerçektenkötü gitmiş olmalı."

"Bir fikrin var mı?"

"Söyleyecek misin,yoksa yirmi soruda cevabını bulmam gereken bir oyun mu oynayacağız."

"Bu hafta sonu kız kardeşim evleniyor."

"Onun adına sevindim ama bunun benimle ne ilgisi var?"

"Ben de bunu anlatıyorum.Düğüne davetliyim."

"Bu doğal bir şey ama hala benimle ne alakası olduğunu anlayamadım."

"Senin benimle gelmene ihtiyacım var...sevgilim olarak"

"Ne?"

"Düğüne benimle birlikte katılmanı istiyorum"

"Sevgilin olarak mı?"

Roarke itiraz etmesini engellemek için elini dudaklarına götürdü. "Tam olarak değil.sadece sevgilimmiş gibi rol yapmana ihtiyacım var."

Konu Başlığı: **Ynt: Sahte Sevgili - Amanda Browning**

Gönderen: **monalizasmile** üzerinde **Nisan 03, 2007, 11:30:16 am**

Ginny kendini onun tarafından yakalanmış bir balık gibi hissediyordu.Konuşmak için ağzını açıyor ama kelimeler dudaklarından çıkmıyordu.Sakinleşmek için derin bir nefes aldı. "Şaka yapıyor olmalısın"

"Keşke.İnan bana bu kadar önemli olmasa senden asla böyle bir şey istemezdim."

Ginny bunun doğru olduğuna inanıyordu.Ama ona yardım etmesi imkansızdı. "Peki senin çıktığın şu sarışına ne oldu?Onun yardımını neden istemiyorsun?" Bu en mantıklısıydı.

Roarke dişlerini sıktı. "Benimle gelecekti ama ayrıldığımız için bu mümkün değil."

"Ne oldu?"

"Bu öğle yemeğinde yıldızların bu hafta sonu için seyahatin iyi olmadığını söylediğini ve benimle gelemeyeceğini söyledi.Bende ona böyle şeylere ancak bir arpalın inanabileceğini söyledim."

Ginny birden irkildi. "Kötü hamle" dedi anlayışla.

"Birde bana sor.Bunu bir saldırı olarak algıladı.Yıldızlar hiçbir yere gitmeyen bir ilişkinin sonlandırılması gerektiğini de söylemiş anlaşılan."

"Aman Tanrım" Ginny gülmemek için kendini zor tutuyordu.

Roarke bunu anlamıştı.Pişmanlıkla iç çekti. "Biliyorum,biliyorum.İşler çok daha kötüye gitti ve sonuçta sana gelmek zorunda kaldım.Bana yardım edecek misin?"

"Neden ben? Neden diğer hanım arkadaşlarından birine sormuyorsun?"

Ginny durumun çok ciddi olduğunu sezmişti ama belli etmedi.

"Çünkü onların çoğunu ailem tanıyor.Tanınmayan birine ihtiyacım ver.Seni sadece büyükbabam tanıyor ve oda orada olmayacak."

"Şimdi de nedenini söyle."

"Biraz karışık bir durum.Aile içinde"

"Sana yardım edebilmem için daha net olarak açıklaman gerek."

"Bu bana yardım edeceğin anlamına mı geliyor."

Ginny omuz silkti.Şu anda geri adım atması gerektiğini biliyordu ama yapmadı. "Sadece düşüneneğim anlamına geliyor." Aile titizlik gerektiren bir konuydu.Tecrübelerinden bunu çok iyi biliyordu.Gerekli olduğunu düşünürse ona yardım edecekti.Ama önce Roarke'nin ona her şeyi anlatması gerekiyordu. "Ne söylersen söyle yada benim kararım ne olursa olsun anlatacağın her şey bu odanın içinde kalacak,Roarke."

"Pekala,dinle.Son üvey annem,Jenna,babamla nişanlı olduğu dönemde,babayla oğlu aynı anda idare etmenin çok eğlenceli olacağını düşünüyordu.Beni baştan çıkartmak için çok uğraştı.Senin düşündüğünün aksine ben gördüğüm her kadınla birlikte olmam.Özellikle de ailemden biriyle bir ilişkisi varsa.Jenna ret cevabımı kabul etmedi ve babama gidip onu ayartmaya çalıştığım ile ilgili bir masal anlattı.Doğal olarak inkar ettim.Ama babam kadınları söz konusu olduğunda çok kıskançtır.Bana inanmaktan sa karısına inanmayı tercih etti.Sonuçta üç yıldır benimle konuşmayı reddediyor.Son günlerde ara sıra görüşmeye başladık,ancak ilişkimiz hala çok hassas.Bu da benim için büyük sorun.Geçenlerde doğum gününde onu ziyarete gittiğimde Jenna yine eski numaralarına başladı.Babamı üzmeden başımın çaresine bakmaya çalıştım ama Jenna'nın kafasının nasıl işlediğini iyi biliyorum.Oraya yalnız gidersem yeniden deneyecek ve onu yine reddettiğime işlerin nereye varacağını tanrı bilir."

Ginny dikkatle onun yüzünü inceledi.Bulunduğu çıkmazdan dolayı ona karşı bir anlayış hissetmeye başladı.

"Belki babanla konuşsan bu kez farklı davranır." Ama kendi babasıyla yaşadıklarından,onların kolay kolay fikir değiştirmeyeceklerini biliyordu.

"Bunu bende düşündüm ama bu riski alamam.En iyisinin oraya bir kadınla beraber itmem olduğuna karar

verdim.Jenna'yı belli bir mesafede tutmanın tek yolu bu."

"O mesafeden daha yakn-ına geldiğinde de onu uzaklaştırmak için ben orada olacağım öyle mi?"

"Orada olacak mısın?"

Ginny bakışlarını ellerine çevirdi.Aileler Ginny'nin en zayıf noktasıydı.Böyle bir durumda ondan yardım isteyen birini geri çeviremezdi.Roarke'yi sevsin yada sevmesin onun yaşadıklarını yaşamasını istemezdi.

"Bunu düşündüğüm için bile aklımı kaçırmış olmalıyım" dedi başını kaldırırken.

Roarke'nin gözlerinde bir umut ışığı göründü. "Ama yapacaksın,değil mi?"

"Evet yapacağım" Ginny yardım etmeyi kabul etmişti ama hala şüpheleri vardı.Ancak geri adım atmak için çok geçti.Bir kere söz vermişti ve ne olursa olsun geri adım atmayacaktı.Güvendiği erkek verdiği bir sürü sözün ardından onu yüz üstü bırakıp gittikten sonra,kendi kendine bir yemin etmişti.Eğer bir kez söz verirse ne pahasına olursa olsun verdiği sözü tutacaktı.

"Teşekkür ederim,Ginny.Ne kadar büyük bir iyilik yaptığını bilemezsin.Babamla ilişkimi kurtardın."

"Bana bir borcun olduğunu unutma.Peki düğün ne zaman? Ve biz nasıl gideceğiz?"

"Cumartesi öğleden sonra.Cuma akşam uçarsak,törenden önce yerleşecek zamanı buluruz."

Ginny çok dalgasıyla sarsıldığını hissetti. "Uçak mı? Ne demek istiyorsun?Bu düğün tam olarak nerde?"

"İsviçre'de.Tam olarak Constance Gölünde.Annemin yazlık evinde.Orayı seveceksin."

Ginny son sözleri duymazdan gelerek öfkeyle haykırdı. "İsviçre!Kahretsin Roarke Adams.Düğünün yurt dışında olduğunu söylemedin."

"Bilseydin beni reddedeceğini düşündüm."

"Sen çekilmez adamın birisin.Bana ek olarak bir de tatil borçlusun." Sonra dönerek kapıya yöneldi.

"İstedğin başka bir şey varsa söyle" diye seslendi Roarke arkasında.

"Ginny bir an duraksadı "Her şey olabilir mi?"

""Evet.Sen sadece adını koy."

Ginny'nin dudaklarında kurnazca bir gülümseme belirdi. "Pekala,kararımı verdiğimde sana söyleyeceğim." Kapıyı açarak odadan çıktı.Ona yapacağı yardımın hiç de ucuz olmadığını Roarke Adams çok yakında öğrenecekti.

Konu Başlığı: **Ynt: Sahte Sevgili - Amanda Browning**

Gönderen: **monalizasmile** üzerinde **Nisan 03, 2007, 06:44:24 pm**

İKİNCİ BÖLÜM

Ginny o akşam Danielle ile yemeğe çıktı.Aslında ondan çok hoşlanıyordu ama onunla konuşmaktan her zaman aynı zevki almıyordu.Her ne kadar kabul etmek acı verse de Roarke'nin söylediği gibi soğuk bir yapısı vardı.Bu gece nedense onun sözlerine dikkatini vermekte zorlanıyordu,çünkü akıllı kilometrelerce ötedeydi,Roarke'yi aklından çıkaramadığı için kendine kızıyordu.Neyse ki Danielle bunu farkında değil gibiydi.

Danielle masanın üzerinden uzanıp onun elini tuttuğunda,Ginny düşüncelerinden uzaklaşarak merakla gülümsedi.Çünkü Danielle dokunmaktan hoşlanan biri değildi.

"Sana bir sürprizim var."

"Öyle mi?" Ginny kalbinin hızla çarptığını hissediyordu.Galiba beklediği an gelmişti. "Nasıl bir sürpriz." Onun bu istekli hali Danielle'yi de sevindirmişti."Ailem bu hafta sonu bizi evlerine davet ett.Onlara senin ne kadar harika biri olduğunu söylediğimde,annem seninle tanışmak için ısrar etti.Sana benim kadar hayran olacağına eminim."

Ginny yüzünde ki gülümsemeyi bozmamak için elinden geleni yapıyordu,ama bütün kasları gerilmişti.Bu onun umutla beklediği soru değildi.

"Ah Danielle.Üzgünüm ama gelemem.Bu hafta sonu İsviçre'ye gitmem gerek.Sana daha sonra söyleyecektim.

"Sanırım Adamsla birlikte."

Danielle'nin soğuk sesi Ginny'nin irkilmesine neden olmuştu.Yolculuğa gitmeyi kabul ettiğinden beri,bunu ona nasıl söyleyeceğini düşünüyordu.Şimdi gördüğü tepki ona gerçeği söylemesini imkansız kılıyordu.Roarke'nin Danielle hakkında iyi düşünmediğini biliyordu.Ama şimdiye kadar Danielle'nin Roarke'den hoşlanmadığını hiç anlamamıştı.

"Tabi..Bu bir iş" diye yalan söyledi.

"Ona güvenmiyorum."

Ginny hafifçe kaşlarını çattı.Bu konuşmanın nereye gideceğini görebiliyordu.Ancak endişelenmesi için bir neden yoktu ki.Onun kendisini kıskanmasına biraz şaşırmıştı doğrusu. "Bana güveniyorsun,değil mi?"

"Tabi ki sana güveniyorum.Sadece o adam" Uzanarak Ginny'nin elini tuttu.

Ginny onun elini tutarak güvence vermek istedi. "Hiç ilgimi çekmeyen biri.Hem bu yolculuk işimin bir parçası."

"Biliyorum ama annem bundan hiç hoşlanmayacak.Yaptığı planların değişmesinden nefret eder.Oysa ben senden hoşlanmasını istiyorum."

Ginny onun sözlerinden pek hoşlanmadı.Danielle ile bir gelecek kurmak istiyordu ama bunu için annesiyle savaşmak zorunda kalacağını düşünmek hiç hoşuna gitmiyordu.Tekrar aynı şeyleri yaşayacak olma fikrinden çok korkuyordu.

Belki de korktuğu kadar kötü olmazdı.

Haftanın geri kalanı çok yoğun geçmişti.Cuma günü sanki her zamankinden daha çabuk gelmişti.O akşam yolculuk için eşyalarını toplarken,aklını kaçırmış olduğuna karar verdi.Bu yolculuğa çıkmak istemiyordu ama artık vaz geçemezdi.Saatine baktığında Roarke'nin gelmek üzere olduğunu fark etti.Valizini kapatarak hole götürdü ve pasaportunu ve çantasını kontrol etti.Artık beklemekten başka yapacağı bir şey yoktu.

Pencerenin yanına giderek aşağı baktı.Etrafta araba görünmüyordu.Bu adam nerede kalmıştı?

Bu soru geçmişle ilgili anılarını canlandırmıştı.Yine bir gün pencerede Marc'ın gelmesini beklerken,bir yandan da ona vereceği haberi düşünüyordu.Ama Marc asla gelmemişti.Onu acı dolu bir geleceğin ellerine bırakarak,terk etmişti.Bütün gece.....karanlıkta...tek başına...acı içinde onu beklemişti.

"Hayır!" diye inledi yüksek sesle.Eski günlere geri dönmeyecekti.

Çalan zilin sesiyle irkildi.Sonra bunu yerini rahatlama aldı.Nihayet gelmişti.Diafona basarak seslendi. "Kim o?"

"Roarke"

"En üstte,sağda ki kapı." Ginny apartmanın kapısını açmak için zile bastığında onun homurdanan sesini duydu.Karşılama için kapıyı açtı.Roarke'yi merdivenlerde gördüğünde "Kimse buraya bir asansör yaptırmayı düşünmedi mi?" diye homurdanıyordu.

"Bu bina sadece üç kat.Ayrıca şikayet etmeyi bırak.Sen tanıdığım en formda insansın." Hiç görmemiş olmasına rağmen onun düzenli olarak spor yaptığını biliyordu.

"Senden anlayış beklememem gerektiğini bana hatırlat."Roarke etrafına bakınarak holde duran valizi işaret etti. "Hepsi bu mu?"

"Birkaç gün için bana gerekli olan her şey içinde."

Roarke valizi alırken neşeli bir kahkaha attı. "Annem otuz parçadan az bavulla seyahat etmez."

"Ödemek zorunda olduğu taşıma ücretini bir düşünsene"

"Esas birinin kaybolduğunda olacak olayları düşünsene"

"Bu sık sık olur mu?"

"Neredeyse her seferinde.Hayatın onun için bir gösteriden ibaret olduğunu sen de göreceksin.Her zaman ön planda olmak ister.Eğer kız kardeşim annemden kaçmak için evleniyorsa hiç şaşmam."

"Ah bence onu seviyordur."Bir kadının sevmeden evlenmek isteyeceğini düşünmek istemiyordu.

Roarke farklı bir şekilde omuz silkti. "Büyük bir ihtimalle sevdiğini düşünüyordur."

"Düşünüyor mu*" Ginny kapıyı kilitleyip merdivenlerden aşağı inmeye başlayan Roarke'yi izlemeye başladı.

"Caroline anneme çok benzer.Kendini herhangi bir şeye inandırabilir.Annemin etki alanından kaçmak istiyorsa,kendini bu adamı sevdiğine inandırmış olabilir.Bu evliliğe yüzde elli şans tanıyorum."

"Süreceğini düşünmüyor musun?"

Aşağı indiklerinde Roarke onu kolundan tutup arabanın olduğu yere doğru yönlendirdi. "Ailede ki diğer evliliklerden farklı olacağını pek sanmıyorum" dedikten sonra arabaya binmesine yardım etti.

Yolda giderlerken konuşacak pek fırsatları olmadı.Trafik her zamankinden daha yoğundu.Havaalanına geldiklerinde uçuşları için anons yapılmaya başlamıştı.Öyle bir koşuşturmuşlardı ki Ginny'nin nefesi ancak havalandıktan sonra düzeldi.

"Hafta sonu göreceklelerinin yanında bu telaş hiç kalır."Roarke birinci sınıf mevkiinde ki koltuğuna iyice

yerleşmişti.

"Benim baktığım yerden her şey daha iyi olacakmış gibi gözüküyor."

Roarke bir kahkaha attı. "Buna inanmasan iyi olur.Daha önce ailemle zaman geçirmedin."

"Kimse senin söylediğin kadar kötü olamaz.Mesela büyükbaban her zaman tam bir centilmen."

"Doğru.O ailemde istediği her şeyi yapacağım tek kişi.Ne yazık ki bu sefer orada olmayacak.İşlerinin çok yoğun olduğunu söyledi.Ama bence annemle karşılaşmak istemiyor.Hiç bir konuda anlaşamazlar."

"Senin içinde sevgi dolu biri var.Bu özelliğini tam olarak kaybetmemişsin.Neden saklıyorsun?"

"Ailemle karşılaşana kadar bekle.Düşündüğünün yarısı kadar sevimli bulursan beni anlayacaksın."

Ginny dikkatini pencereden dışarı bakmaya verdi.Onun ailesinden biriyle tanışmak istediğinden emin değildi.Birden dudağında bir gülümseme oynadı.Bunlar Adams ailesi değil miydi?Başka ne bekliyordu ki?

"Bu kadar komik olan şey ne?"

"Özel bir şey" diye mırıldandı.Onun daha fazla soru sormayacağını umuyordu.

"Peki ya senin ailen.Benim ki kadar korkunç olamaz."

Ginny kasıldığını hissetti.Aradan bu kadar zaman geçmesine rağmen hala hissiz kalmakta zorlanıyordu.Anılar eskisi kadar acı vericiydi.Umrunda değilmiş gibi davransa da kalbi hala acıyordu.

"Ailem yok" dedi kısaca.

Roarke şaşkınlık içinde bir süre sessizce bekledikten sonra durumla ilgili en mantıklı sonuca ulaştı. "Özür dilerim,öldüklerini bilmiyordum.Onları çok özölüyor olmalısın?"

Ginny ona hiçbir şey açıklamak istemiyordu ama öte yandan o kadar anlayışlıydı ki yanlış bir izlenim vermek istemiyordu. "Ölmediler."

Roarke'nin kaslarının önce kalktığını sonra da çatıldığını gördü. "Yani kim olduklarını bilmediğini mi söylemeye çalışıyorsun.Bu da dairende neden fotoğraf olmadığını açıklıyor."

Ginny dişlerini sıkarak ona döndü. "Ben öyle bir şey söylemedim.Artık sakıncası yoksa konuyu değiştirebilir miyiz?"

"Hey,böyle kestirip atamazsın.Kafamın içinde bir sürü senaryo oluşmaya başladı.Ayrıca ben sana ailemin bütün sırlarını anlattım.Seninde ayınsını yapman gerekir."

"Sen bu bilgileri vermek için fazlasıyla istekliydin.Ben daha az bilgiyle yetinebilirdim."

"Hadi hayatım kabul et.Sen de bunları duymaktan hoşlandın."

"Hayır hoşlanmadım."

"Hoşlandın."

Onun bu hali Ginny'nin içinde gülme isteği uyandırdı ve onun üzerinde böyle bir etki uyandırması hiç hoşuna gitmedi.Gözlerini kısarak "Tamam,belki biraz hoşlanmış olabilirim.Ama bu ailem hakkında her şeyi sana söyleyeceğim anlamına gelmez."

"Yani bir ailen var.Dünyaya bu halinle gelmeye başladığını düşünmeye başlamıştım."

Ginny içini çekti.Tahminar bir şeyler söylemedikçe peşini bırakmayacaktı."Daha fazla soru sormayacağına söz verirken tek bir şey söylerim."

"Peki söz veriyorum.Ne söylersen söyle başka bir şey sormayacağım."

"Pekala sana şu kadarını söyleyeyim,onlar için artık ben yokum." Roarke'nin aklında bir sürü soru olduğunu görebiliyordu.Ama verdiği sözden dolayı hiç birini dile dökemiyordu.

Roarke koltuğuna yaslandı. "Bunun beni çıldırtacağını biliyorsun değil mi?"

Ginny'nin amacı bu değildi.Kasten ona kaba davranmak istememişti.Sadece kendini onun sorularından korumak istemişti.Ailesi onun için ölmemişti ama o onlar için ölmüştü.Roarke bunun nedenini öğrenmek isteyecekti.Onun ağzını kapatmanın tek yolu buydu.

"Öyleyse düşünme" diye akıl vererek önünde ki dergilere gömüldü.

"Tanrım.Sen her şeyi abartan bir kadınsın.Neden susmadın sanki?"

"Çalıştım ama sen ısrar ettin.Suçlanacak biri varsa o da sensin.Gelecekte hatırlayacağın bir şeyler olacak.Merak bazen tehlikeli olabilir." Boşuk bir kahkaha atark ona baktı.

"Bundan hoşlanıyorsun,değil mi?"

"Bu durum gerçekten eğlenceli."

"Bu kadar kötü olabileceğini bilmiyordum."

"Sana söyledim.Suçlanacak....."

"Biri varsa o da benim.Yarama tuz bastığın için sağol.Kendimi daha iyi hissetmemi sağladı.

Her ne kadar homurdanırsa homurdansın Ginny onun içinde en ufak bir düşmanlık hissi olmadığını

biliyordu.Gözleri biraz sonra kapanmaya başladı.Bir iki dakika sonra uykuya daldı.

Konu Başlığı: **Ynt: Sahte Sevgili - Amanda Browning**

Gönderen: **monalizasmile** üzerinde **Nisan 04, 2007, 03:30:31 pm**

Bir süre sonra bir elin omuzlarından sarsmasıyla uyandı.Gözlerini açtığında Roarke'nin ilgi dolu gözleriyle karşılaştı.

"Ne oldu?"

"Kötü bir rüya görüyordun.Seni uyandırmam gerektiğini düşündüm."

Ginny dudaklarını yalayarak yutkundu.Birden omuzlarında bir sıcaklık hissedince,Roarke'nin elinin hala orda durduğunu gördü.Elinin sıcaklığından uzaklaştı.

"Teşekkür ederim.Çok fazla ses yapıyor muydum?"Meraklı gözlerle etrafına bakınarak ona bakan kimse olup olmadığını inceledi.Neyse ki kimse onunla ilgilenmiyordu.Ancak Roarke ilgiyle onu inceliyordu. Sadece inleme seslerin,içinden geçenlerin çok hoş olmadığını anlamama yetti.Böyle kötü rüyaları sık sık görür müsün?"

"Ara sıra" Ailesiyle yaşadıklarından sonra görmeye başlamıştı.Ancak zamanla bunların sayısı azalmıştı.Şimdilerde sadece üzgün ve yorgun olduğu zamanlarda görüyordu.Anlaşılan Roarke'nin ailesiyle ilgili sorular sorması,bazı şeyleri etkilemişti.

Bu rüyayı ailesini son gördüğü günden itibaren görmeye başlamıştı.Babası ona soğuk ve uzak davranmış ,evin içine bile sokmamıştı.Onu kabul etmediğini ifade eden sert sözler söyledikten sonra,artık onu kızmadığını ilave etmişti.

Roarke'nin elini kolunda hissedince birden irkildi. "Yapma" dedi Roarke yumuşak bir sesle. "Ger gel.Her neredaysen,orada olmayı istemediğin belli."

"Bazı rüyaların etkisinden kurtulmak kolay olmuyor" diye itiraf etti.

"Bazılarımız için geçmiş pek hoş olmuyor öyle değil mi?"

"Senin bu kadar anlayışlı olabileceğini tahmin etmezdim."

"Benimle ilgili hep kötü şeyleri düşünmek sende alışkanlık halini aldı.Senin şu kandine hakimiyetine soğukkanlı davranışına hep hayran kalmışımdır.Sahi senin dengeni neler bozar?"

"Bu seni hiç ilgilendirmez."

Konu Başlığı: **Ynt: Sahte Sevgili - Amanda Browning**

Gönderen: **monalizasmile** üzerinde **Nisan 05, 2007, 03:50:12 pm**

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Akşamın İlerleyen saatlerinde yere indiler.Yaz akşamı olduğu için güneş sıcaklığını hala kaybetmemişti.Ginny onları almak için gelen arabayı görünce şaşkınlığını gizleyemedi.Lüks arabaya oturunca ellerini yumuşak derinin üzerinde gezdirdi.

Roarke onun şaşkınlığının farkındaydı. "Annem asla azla yetinmez" dedi onun yanına otururken. "Bu yüzden çocuklarının kendisine anne değil Margarita demesini ister.Estetik uzmanları onun daha genç göstermek için büyük çaba sarfettiler.Ama benim yaşımda bir oğlu olması,bu çabaların etkisini azaltıyor."

"Sen ona ne diyorsun?"

"Tabi ki anne.Birinin ona gerçekleri hatırlatması gerektiğini düşünüyorum."

"Neden onunla uğraşarak canını sıkıyorsun?"

"Çünkü O benim annem.Onu tamamen tek başına bırakamam."

"Sen Roerka Adams sahtekarın tekisin."

"Neden bahsettiğin hakkında en küçük bir fikrim yok."

"Korkunç bir ailen var ve büyükbaban onların içinde sevdiğin tek insan öyle mi?Hah!Burada bulunmam bile yalan söylediğinin bir göstergesi.Babanı o kadar çok seviyorsun ki,onun incinmesini istemiyordun.Annene gelince.Ona olan sevginin boyutu ölçülemez bile."

"Sadece güzel bir yüzün ve muhteşem bir çift bacağın yok öyle değil mi?"

"Ben beynim için işe alındım."

"Olağanüstü bir beyin ama kendine ne yaptığını göremiyor. Bir kadın nasıl bu kadar soğuk olabilir? Her zaman böylemiydin, yoksa sonradan mı oldun?"

"Annen gibi bir hayat yaşamıyor olmam beni soğuk yapmaz. Ama söyleyeceğin hiçbir şey beni kıskırtmaz." Sonra dönüp dışarıyı seyretmeye başladı. Kendini huzursuz hissediyordu.

Limuzinden indiklerinde Ginny etkilenmiş bir şekilde etrafına bakındı. Burada kimbilir kaç yatak odası vardı? Roarke ellerini ceplerine sokmuş onu izliyordu. "Etkilendin mi?" diye sordu bıyık altından gülerek.

"Buraya gelecek yakıt faturalarını düşününce etkilenmemek mümkün mü? Burayı ısıtmak için bir servet gerekli."

"O yüzden burayı yazlık olarak kullanıyoruz."

"Baban neden otel işiyle ilgilenmiyor?"

"O para kazanmaktansa harcamayı tercih eder. Ama o kadar çok parası varki, harcamakla bitmiyor. Yani çalışmaya ihtiyacı yok."

"Peki ne yapıyor?"

"Söyledim ya para harcıyor."

O sırada açılan kapı Ginny'nin sözlerini yutmasına neden oldu. Kapının eşiğinde duran hizmetkar çok farklı görünüyordu. Sanki romanlardan çıkmış bir roman kahramanıydı.

Roarke onun kulağına eğiliüp fısıldadı. "Dikkat et sinek kaçacak"

Ginny o ana kadar ağzının açık kaldığını fark etmemişti. "O geröek mi?" diye sordu. Roarke'nin sırtında duran eli içeri girmesi için baskı yapıyordu.

"Roarke "Hanımefendi gerçek olup olmadığını soruyor, Watson" diyerek aynı soruyu uşağa sordu.

Ginny bu durumdan rahatsız olmuştu.

"Kesinlikle gerçeğim efendim" diye cevap verdi Watson. Çok ciddi görünüyordu ancak Ginny onun gözlerinde oynayan parıltıları görebiliyordu.

"Gerçekmiş" diye cevabı Ginny'e ilette Roarke.

"Çok komik. Sen ona aldırma Watson. Çarpık bir mizah anlayışı var."

Mr. Roarke'nin zaafıları tarafımdan çok iyi bilinir hanımefendi."

Roarke neşeli bir kahkaha atıp adama döndü. "Son gelen biz miyiz?"

"Bugün gelmesi beklenenler arasında evet. Madam yemeği sizin geliş saatinize göre ayarladı. Kokteyl servisi yarım saat sonra oturma odasında başlayacak."

"Tamam. Bizimle yukarı çıkmana gerek yok, yolu biliyoruz."

"Peki efendiM. Carl'ın bavullarınızı hemen yukarı çıkarmasını sağlarım."

Ahşap merdivenlerden çıkarken Ginny "Watson uzun yıllardır mı sizinle birlikte?" diye sordu.

"Çocukluğumdan beri. Kaç kez yaralarımı sardığını hatırlamıyorum." Roarke onu bir koridordan başkasına yöneltti. Koridorlar labirent gibiydi. "Bana bir harita çizsen iyi olur. Burada her an kaybolabilirim. Hiç kaybolan ve bir daha görülmeyen bir oldu mu?"

"Son günlerde hayır. İşte geldik." Bir kapının önünde durdu ve kapıyı açtı. "Beğendin mi?"

Ginny başını sallayıp beğenisini dile getirdikten sonra onun yanından geçip kapıyı tuttu. "Kesinlikle çok güzel. Şimdi gidersen yemek için hazırlanacağım." Ginny gitmesini bekleyerek ona bakıyordu ama Roarke'nin garip bir şekilde huzursuz olduğunu hissetti.

"Giderdim ama bir sorun var."

"Sorun mu?"

"Sana bir şey söylemeyi unuttum."

Tam soracakken bir den kapı açıldı ve Carl olduğunu sandığı biri bütün bavulları getirip yatağın yanına koydu. Ginny yavaş yavaş sorunun ne olduğunu anlamaya başlıyordu. Öfkeyle Roarke'ye baktı. "Eğer aklında seninle bu" Roarke'nin ağzını eliyle kapatmasıyla sözleri yarım kaldı. "Tanrı aşkına sesini alçalt." Sonra yavaşça elini çekti ama hala Ginny'i tutmaya devam etti.

"Ellerini benden uzak tut."

"Ne?" Roarke o sırada dikkatle dışarıdan gelen sesleri dinliyordu.

Ginny onun dikkatini çekmek için başka bir yol düşündü ve diziyle baldırına vurdu.

Roarke acıyla "Of!" diye bağırırken onu bırakmış ve acıyan yerini ovuşturuyordu.

Ginny birkaç adım geriledikten sonra onların göğsünde kavuşturup ona baktı. "Sana ellerini benden uzak tutmanı söylemiştim" dedi Roarke doğrulurken. "Aynı odayı paylaşacağımızı neden söylemedin?"

“Çünkü unuttum”

“Unuttun mu?Buna inanmamı mı bekliyorsun?”

“Neye inanıp inanmadığın hiç umurumda değil.Buraya her gelişimde bu odada kalırım.Ayrıca birlikte gelmeyi umduğum kişi sen değildin.Hatırlarsan her şey önceden planlanmıştı.”

Ginny bu açıklamayla öfkesinin biraz azalmaya başladığını hissediyordu. “Peki tamam unuttun ama bu seninle aynı odayı paylaşacağım anlamına gelmez,Roarke.”

“Ama paylaşmak zorundasın.”

“Hiçbir şey yapmak zorunda değilim.”

“Hayatımda ki kadınlar her zaman benimle aynı odayı paylaşır ve şuanda da ailem senin birlikte olduğum kadın olduğunu düşünüyor.Alışmaya başlasan iyi olur,çünkü burada kalıyorsun.”

“Pekala aynı odayı paylaşacağız ama aynı yatağı asla.Sen kanepede yatacaksın.”

“Banyoda yatmamı istemediğinden emin misin?”

“Beni tahrik etme.” Valizini almak için yatağa doğru yürüdü. “Üzerimi değiştirmeden önce bana söylemeyi unuttuğun başka bir şey var mı?”

Roarke omuz silti.Ceketinin düğmelerini açmakla meşguldü.Yatağın üzerine fırlattığı ceketı kıravatı izledi.“Aklıma bir şey gelmiyor” dedi gömleğinin düğmelerini çözmeye başladığı sırada Ginny hipnotize olmuş bir şekilde ona bakıyordu.Nedenini bilmiyordu ama gözlerini bir türlü onun parmaklarından ayıramıyordu.Ancak Roarke’nin parmakları pantolonuna ulaştığında gözlerini ondan ayırabildi.

“Yardım etmek ister misin*” diye davet etti onu Roarke boğuk bir sesle.

“Sen kendin yapabilecek kadar büyüksün” dedi sert bir sesle ve en yakın kapıya doğru yürüdü.Ancak kapıyı açınca duraksadı.Burası banyo değildi.Gözlerinin kapayıp gelecek tepkiyi bekledi.Roarke onu fazla bekletmedi.

“İstersen benim soyunma odamı kullanabilirsin ama senin ki yatağın diğer tarafında.Banyo da şöminenin sağında ki kapı.”

Ginny kendini toparlayıp döndüğünde onun gözünde ki neşeyi fark etti. “Teşekkür ederim” dedi dışlerinin arasından ve odanın diğer tarafında ki kapıya gitti.Banyonun güvenli sahasına girdiğinde kapıya yaslanıp bir süre kendine gelmeye çalıştı.

Ah Tanrım ne kadar aptalca davranmıştı.Peki ama neden?Onu soyunurken görmek onu neden bu kadar sarsmıştı?Roarke şimdi on un unutmasına asla izin vermeyecekti.

Bir de bunu üzerine onunla aynı odayı paylaşacaktı.Neyse ki yanında sabahlığını getirmişti.Biraz rahatlayarak o gece giyeceği kıyafetleri hazırladı.Duş alacak kadar vakti yoktu.Bu nedenle makyajını tazeleyip çamaşırını değiştirdi ve iki parçadan oluşan takımını giydi.Saçlarını fırçalayıp,eşyalarını topladıktan sonra banyodan çıktı.

Roarke çoktan giyinmiş onu bekliyordu.Onun resmi kıyafetler içinde ne kadar hoş görüldüğünü bir kez daha fark etti.Onun içeri girdiğini fark edince Roarke döndü ve gülümsedi. “Çok hoş...Her zaman söylerim nerede nasıl giyineceğini iyi biliyorsun,hayatım.”

Ginny aynı şeyi onun için düşünüyordu.En yakında ki sandalyeye oturup eteğinde ki olmayan kırıksıklıkları düzeltti.

“Bir şey söylemedin ama annenin hizmetkarlarını görünce yemekte resmi giyinilmesini ister diye düşündüm.”

“Doğru peçeteler sağa konur ve servis yapılması için çan çalınır.”Onun şüpheli bakışlarını görünce hemen ekledi. “Tamam çan biraz abartılı oldu ama nasıl olduğunu tahmin edersin.”

“Aileni tuhaf insanlarmış gibi göstermekten hoşlanıyorsun,değil mi?”

“Bu onlarla karşılaştığında yaşayacağın şoku hafifletir.”

“Söylediklerinin yarısının doğru olmadığına ve geri kalan yarısının da ıvır zıvır olduğuna inanmaya başlıyorum.”

“Beni tanıtmaya başladığını düşünüyorsun öyle değil mi?”

“Biraz.Ailen söz konusu olduğunda sahtekarın teki olduğunu söyledim ve şu ana kadar fikrimim yanlış olduğunu gösteren bir şey olmadı.”

“Mımmm” Roarke onun sözlerini düşünür gibi yaparken kapıları yavaşça çalındı.İkisi de birbirine soran gözlerle baktılar.Oyunlarının başlayıp başlamayacağını merak ediyorlardı.Roarke yavaşça yürüdü ve kapıyı açtı.

Birden odaya yoğun bir parfüm kokusu yayıldı.Ginny’nin gördüğü tek şey Roarke’nin sırtı ve onun boynuna

dolanan iki koldu.Gözleri şaşkınlıktan açılmıştı.

"Roarke sevgilim.Watson burada olduğunu söyleyince,sana merhaba demek için hemen geldim."

Duyduğu tutkulu ses Ginny'nin bütün tüylerini havaya dikmişti.Roarke'nin kendini çekmek için çabalamasını sessizce izledi.Ama boynuna dolanan kolların onu bırakmaya hiç niyeti yoktu.Ginny gördüklerinden hiç hoşlanmamıştı,ama şimdi bunu analiz edecek zamanı yoktu.

Onlara doğru yürüyerek kapıyı iyice açtı.Roarke'ye iyice sarılmış olan mavi gözlü sarışının Jenna Adams olduğundan en ufak bir şüphesi yoktu.Artık işini yapmasının vakti gelmişti.

"Merhaba" dedi kibar bir sesle.Sonra kadının bileğinden tutarak çekti. "Size yardım edeyim.Size ait olmayan bir şeyi sahipleniyor gibisiniz." Kadının kolunu sertçe indirirken gülümsüyordu.Bu kadının kendine ait şeyleri sertçe savunacak biri olduğuna inanmasında bir sakınca yoktu.Zaten Roarke'nin de istediği buydu.

Jenna şaşkınlıkla birkaç adım gerileyerek Roarke'yi serbest bıraktı.Ginny sahiplenircesine Roarke'ye sarılırken hala gülümsüyordu."Kime kancayı taktığınıza dikkat etmelisiniz Mrs.Adams."

Jenna geçici olarak uzaklaştırılmış olabilirdi ama sürekli uzak kalacak bir kadın değildi.Ginny'i başytan ayağa süzdükten sonra başını yana eğdi. "Ya siz kimsiniz" diye sordu kibirli bir tavırla.

"ginny Harte" diye kendini tanıttı ve elini uzattı.

"Roarke'nin son gözdesi olmalısın."

"Ve sen de Jenna olmalısın.Roarke'nin babasını karısı."

Bu hatırlatma Jenna'nın gözlerinde öfkeli bir kıvılcım belirmesine neden oldu. "Roarke sevgilim,seni çok sahiplenmiş görünüyor.Dikkatli ol,yoksa sen farkına varmadan halkayı geçirmiş olacak."Zoarki olarak attığı kahkahada neşeden eser yoktu.

Roarke'nin yüzünde bir gülümseme belirdi ve Ginny'nin elini sıkıca tuttu. "Ben şansımı deneyeceğim."

Jenna'nın ağzı şaşkınlıktan açık kaldı. "Vay vay.diğer sevgililerinde olmayan bir şeye sahip olmalı."

Roarke Ginny'e bakarken gizlice göz kırptı. "Kesinlikle haklısın."

Jenna derin bir nefes aldı. "Haydi şu sırrı açıkla.Diğerlerinde olmayan ne var onda."

"Ginny" İlk olarak benim bir kocam yok" dedi usta bir manevrayla.

Jenna cevap olarak gülümsedi. "Hayatım sakın onu yakaladığını sanma.Seninle asla evlenmeyecek.O evlenecek bir erkek değil."

Ginny tam bir cevap verecekken kapıda bir ses duyuldu. "Ah demek buradasın Jenna.Beni bekleyeceğimi sanmıştım." Lewis Adams yanlarına gelmişti.

Jenna gülümseyerek ona sarıldı. "Özür dilerim sevgilim ama buraya gelip Roarke ve kız arkadaşına merhaba diyeyim dedim."

Lewis Adams pek memnun görünmüyordu ama oğluna bakınca gülümsedi.Gülümsemesinde bir sıcaklık vardı. "Seni görmek çok güzel ve sizi de."

"Ginny" diye tanıştırdı Roarke.

"Sizinle tanıştığıma sevindim.Umarım burada güzel vakit geçirirsiniz.Artık anneni bekletmeyelim.Bu gün yine formunda."

Ginny ve Roarke odadan çıkarlarken Lewis ve Jenna Adams yürümeye başlamışlardı.

Evin arka tarafında ki büyük oturma odasına girdiklerinde Ginny gördüğü kalabalık karşısında şaşkınlığını gizleyemedi.Roarke kulağına eğilerek "Annem galiba bütün aileyi çağırmış dedi."

Odanın ortasına doğru ilerlediklerinde Roarke başıyla odanın sonunu işaret ederek "İşte annem orada.Gidip merhaba desek iyi olur."

Oğlunun ona doğru geldiğini gören kadın birden çığlıkla yerinden fırlayarak ona sarıldı.Akıcı bir italyancayla bir şeyler söylerken Roarke2de aynı lisanda ona yanıt veriyordu.Ancak ondan ayrıldıktan sonra Margarita İngilizce konuşmaya başladı. "Beni aylardır ziyaret etmediğin için seni affetmeyeceğim."Onun cevap vermesini beklemeden Ginny'e döndü. "Kız arkadaşın mı?Ah ne kadar güzelmış.Bu kadar güzel olduğundan bahsetmemiştin.Seninle tanıştığıma çok sevindim."

"Bende sizinle tanıştığıma sevindim Mrs.Toscana"

"Bana Margarita de.Bende sana Ginny diyeceğim.Artık arkadaş olduğumuza göre bana kendinden bahsedersin.Ama daha sonra.Roarke uzaklaşma.Seninle tanıştırmak istediğim biri var."

Gözlerini odada gezdirdikten sonra aradığını bulmuştu.Ginny'nin şaşkınlığı hala geçmemişti.Roarke ile birbirlerine bakıp gülümsediler bu sırada Margarita'nın seslenmesiyle o tarafa baktığında Ginny'nin gülümsemesi yüzünde dondu.

"Hayır olamaz,bu olamazdı.Bir daha asla görmeyeceğini sandığı adam onlara doğru geliyordu.Ve bu adam

babasıydı.Olduğu yerde donup kalmış,yüzünde ki bütün kan çekilmişti.
Tek düşünebildiği onun orada ne işi olduğuydu.

Konu Başlığı: **Ynt: Sahte Sevgili - Amanda Browning**

Gönderen: **monalizasmile** üzerinde **Nisan 06, 2007, 12:33:55 pm**

Birazdan o da Ginny'i görecekti ne yapacağını bilmiyordu.Yaklaşan adamın bakışları Margarita,Roarke ve onun üzerinde gezindi.Tanıdığı belliydi ama hiç tepki göstermiyordu.Ne yapacağını bilmiyordu ama iç güdülerini hiç de iyi şeyler olmayacağını söylüyordu.Ginny çenesini dikleştirdi.Artık babasının kendisini etkilemesine izin vermeyecek kadar büyümüştü.Güçlüydü.

Margarita hiçbir şeyin farkında olmadan onları tanıştırdı. "Roarke bu Bay Brigadier.Caroline onun oğlu James ile evleniyor.Sir Martin bu da benim oğlum Roarke."

Ginny bir an küçük dilini yutacağını sandıDemek Roarke'nin kız kardeşi James ile evleniyordu.Kalbi neredeyse dışarı fırlayacaktı.Öyleyse ailesi burada demektir.İstekle etrafa bakarak onları aradı.

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum Sir Martin."Ginny etrafı dikkatle izlemekte olduğundan Roarke'nin cevabını zor duymuştu.Omuzunda bir el hissedince birden irkildi."Afedersin bir şey mi söyledin?" diye isteksizce Roarke'ye döndü.Babası ne yaptığını fark etmeden ailesini bulmak istiyordu.

Onun bu dalgın hali Roarke'nin kaşlarının çatılmasına neden oldu. "Seni Caroline'nin müstakbel kayınpederiyle tanıştırmak istiyorum.Sir Martin bu bayan benim arkadaşım Ginny Harte."

Babasının ne düşündüğünü gözlerinden anlayabiliyordu.Kız arkadaş kelimesinin sevgili anlamına geldiğini düşünüyordu.Bu Ginny'i dahada öfkelenirdi.Kararlı bir şekilde çenesini dikleştirip elini uzattı.

"Brigadier.Uzun zaman oldu hiç değişmemişsin."

Sir Martin'in dudakları tiksintiyle büküldü. "Sen de" Yan gözlerle Roarke'ye bakışından Ginny onun ne demek istediğini anlamıştı.

"Ne.Demek önceden tanışıyorsunuz" dedi Margarita.

"Miss Harte bir zamanlar ailemin tanıdığı biriydi" diye açıklama yaptı babası.

Ginny "Oğlunuzla yeniden karşılaşmayı dört gözle bekliyorum."

"Oğlum çok meşgul.Sana ayıracak zamanı olacağını sanmıyorum."

"Peki diğer çocuklarınız onlar da burada mı?"

"Siz de çok iyi hatırlarsınız ki benim yalnızca bir oğlum ve bir kızım var."

"Nedense daha fazla çocuğunuz varmış gibi hatırlıyorum.Neyse..Karınızı ve kızınızı da görmek isterim."

"Sizin burada olacağınızı onlara söyleyeceğimden emin olmalısınız."Onun bunları söylerken Ginny'le konuşmamalarını söyleyeceğini anlamıştı. "Şimdi izin verirseniz karımın yanına gitmeliyim."

Ginny onun gidişini izlerken midesine bir yumruk yemiş gibi hissetti.Babası ailesiyle görüşmesine izin vermeyecekti.İşin kötü tarafı ya onlarda Ginny'le görüşmek istemiyorlarsa.

İçini çekip bakışlarını babasından uzaklaştırdığında Roarke'nin soran gözlerle baktığını fark etti.

"Demek daha önce Sir Martinle tanıştınız?"

"Uzun zaman önceydi.Birbirimizle pek anlaşılamazdık."

"Bu belli.Bunu herkes anladı.Galiba ailesiyle de görüşmeni istemiyor."

"Bu yeni bir şey değil ki?"

"Ama sen yinede deneyeceksin,değil mi?"

"Emir almayı hiç sevmem."

"Galiba bu hafta sonu benim tahmin ettiğimden daha ilginç geçecek."

Ginny'nin seçeceği kelime ilginç değil tehlikeli olurdu.Hayat ne kadar garipti ailesi elini uzatsa dokunacağı kadar yakındaydı.Tek yapması gereken uzanmaktı.

Konu Başlığı: **Ynt: Sahte Sevgili - Amanda Browning**

Gönderen: **monalizasmile** üzerinde **Nisan 06, 2007, 06:52:20 pm**

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Akşam yemeği inanılmaz derecede zengindi.Annesi ve kız kardeşi masanın diğer ucunda oturuyorlardı.Onu

tanımamaları için emir aldıkları belliydi.Ginny onlara her baktığında gözlerini kaçırıyorlardı.

"Sir Martin ailesiyle konuşmuşa benziyor" dedi Roarke. "Onu bu kadar kızdıracak ne yaptın?"

"Sadece onun istediğini yapmadım."Ginny tabağında ki tavukla oynuyordu.Canı yemek istemiyordu.

"Yemeyeceksen tabağında ki tavukla oynamayı bırak.Annen sana yemeğinle oynamaman gerektiğini söylemedi mi?"

"Sürekli..ama ben onları dinlemedim."

"Eee? James Braveis ile nasıl tanıştın?"

"Birlikte büyüdüğümüzü söyleyebilirim."

"Eski bir hikaye mi?"

Ginny ona bakarak bir kahkaha attı "James mi?Hayır aramızda asla öyle bir şey olmadı."Roarke'nin gerçeği bilse çok kızacağından emindi Ginny,ama bunu ona anlatamazdı.Bu onun özel hayatıydı ve her zaman özel kalacaktı.

"Güzel..Çünkü onun senin tipin olduğunu sanmıyorum."

Ginny onun bakışlarını takip edince Caroline ve James'e baktığını gördü.Ya James'de babası gibiyse. "Nasıl tanışmışlar?"

"Annemin söylediğine göre bir yardım yemeğinde.Birbirlerinde dehşet dolu hikayeler anlatınca birlikte olmaya karar vermişler."

"Dehşet dolu demişken,üvey annem gerçekten dehşet biri"

"Evet.Ama ona haddini bildirme şekline bayıldım."

"Ben sadece işimi yaptım."

"Bundan hoşlanmış gibi görünüyordun."

"Tamam kabul ediyorum.Onu senden uzaklaştırınca mutlu oldum.Ondan hiç hoşlanmadım."

"Duygular ortak" dedi Roarke.

Giny ona bakınca bakışları karşılaştı.Ancak Ginny birden bir şeylerin değiştiğini fark etti.Aralarında garip bir bağ oluşmuştu.

"Hey siz ikiniz ayrılın artık"Masanın karşısında oturan Roarke'nin kardeşlerinden biri seslenince masada herkesin gözü onlara çevrildi.

Ginny kızardığını hissetti.Roarke'nin onun elini tutuyor olması işleri daha da zorlaştırıyordu.

"Sen kendi işine bak Tom.Ginny ile bir konuşma yapıyoruz." Sonra Ginny'e dönerek gülümsedi. "Sen ona bakma sevgilim.Odada ki en güzel kadın yanımda oyurduğu için beni kıskanıyor."

Ondan bu sözleri duymak Ginny'i şaşırtmıştı ama sonra bunun oyunun bir parçası olduğu aklına geldi.

Oldukça geç bir saatte yemekten kalkıp oturma odasına geçtiler.Roarke onu sürekli ailesinden birileriyle tanıştırtıyorlardı.Ginny gözlerini ailesinden ayırmıyordu.James'in yalnız olduğu bir anda yanına gitti.

"Merhaba James" dedi cevap vermesini bekleyerek.

Bir an cevap vermeden etrafına baktı.Ginny onun kimi aradığını biliyordu.

"Biliyorsun benimle konuşabilirsin.Seni yemem."

"Git buradan Ginny"

"Konuşamaz mıyız?Biliyorsun eskiden konuşurduk."

"James öfkeli görünüyordu. "O eskidendi.Her şey değişti.Seninle konuşamam.Konuşmamalıyım."

"Hala ondan çok mu korkuyorsun James."

"Bu sözleri duymaktan yoruldum Ginny.Senin için söylemesi kolay."

"Sen öyle san.Ben her şeyimi kaybettim.Seni,annemi,lucy."

"Git artık Giny" dedikten sonra James arkasını dönüp uzaklaştı.

Ginny onu durdurmadı.Bir işe yaramadığını biliyordu.James her zaman duygusal bir çocuktı.Ginny sakinleşmesi gerektiğini düşündü.Bu yüzden Roarke'nin yanına gitmek yerine terasa çıktı.T emiz hava onu biraz kendine getirebilirdi.Ancak kızkardeşlerinden biriyle konuşan Roarke'nin kaşlarını çatarak onu izlediğinden habersizdi.

Gölden gelen serin havayı içine çekmek,Ginny'nin kendini daha iyi hissetmesine neden olmuştu.Gittikçe rahatlıyordu.Yinede arkasından yaklaşan adamın varlığını hissettiğinde hala tam sakinleşmemişti.

Sir Martin onu omuzlarından tutup sertçe kendine çevirdi.Yüzü öfkeden mosmor kesilmişti."Neden sürekli bana karşı çıkıyorsun.Sana oğlumdan uzak durmanı söylemiştin.Seninle bir şey yapmak istemiyoruz."

Ginny ondan korkmamıştı.Çenesini dikleştirdi. "Unuttun mu beni reddetmiştin.Bu da artık neyi yapıp neyi yapmayacağımı söylemeye hakkın olmadığı anlamına gelir." O sırada pencereden dışarı çıkan ve gölgelerin

arasına saklanan adamı fark etmemiştir. "Ben artık senin kızın değilim Bredigier."

Sir Martin dudaklarını büktü. "Hiçbir zaman da olmadın.Bir kız babasına itaatsizlik etmez.Ayaktakımıyla arkadaşlık edip,serserilerle düşüp kalkmaz."

"Benim arkadaşlarım ayaktakımı değiller.Ayrıca ben önüme gelenle düşüp kalkmadım."

"Öylemi? Yanına gelen ilk erkeğin peşine düşüp gittin.Onun yatağına girmek için beklemedin bile."

Bu suçlama bir açıdan doğru sayılabilirdi. "Onu seviyordum.Onun da beni sevdiğini düşünüyordum."

Sevgisinden gözü kör olmuş,Mark'ın gerçek yüzünü görememiştir.

"O benim paramın peşindeydi.Alamayacağını anladığında da seni terk etti."

"Ben bir erkek tarafından aptal yerine konulan ne ilk kadını ne de son olacağım."

"Ve hamile bırakılan" diye ekledi Sir Martin.

"Bu seni ilgilendirmez."

"Evet ilgilendirir küçük hanım.Oralarda bir yerlerde eski ve onurlu adıma zarar verecek bedbaht bir çocuğun olduğunu bilerek yaşamak zorundayım."

İşte babası buydu.Onuru ve ismi ailesinden her zaman önde geliyordu. "Sen aklını rahat tut.Aile onurunu zedeleyecek bir çocuk yok."

"Demek onu evlatlık verdin."

Ginny başını salladı. "Hayır öldü" Kelimeler boğazında düğümlenmişti.Yaşlar gözünde elmas gibi parlıyordu.

"İşte kutlaman için bir neden." Bu adamın karşısında kendini bırakmamaya kararlıydı.

"Belki de böylesi daha iyi."

Ginny duyduklarına inanamıyordu. "Sen inanılmaz birisin.İçinde en ufak bir sevgi kııntısı yok.Belki şaşıracaksın ama bebeğimin ölmesi hayatımda ki iyi şeylerin arasında yer almıyor.Onu istedim.Onu senin anlayamayacağından çok daha fazla sevdim.Şimdi sakıncası yoksa buraya biraz temiz hava almaya geldim.Oysa sen varlığınla onu kirletiyorsun"

"Burada fazla kalmaya niyetim yok.Sen ailemle konuşmamaya söz verince gideceğim."

"Bu ancak cehennem buz tuttuğunda olur."

Sir Martin'in yüzü öfkeden kıpırmızı oldu. "Yani reddediyorsun."

"Evet.Bana James'e yaptığın gibi davranamazsın.Ben çok daha güçlüyüm." Lucy'ninde güçlü olmasını umuyordu.

Yalı adam onu öldürmek istercesine baktıktan sonra "Sözümü dinlemediğin için pişman olacaksın.Bunun için elimden geleni yapacağım" diye onu tehdit etti ve arkasını dönüp odadan içeri girdi.

Ginny tersadın parmaklıklarına tutunarak gözlerini kapadı.Az önce kendini tuttuğu için şimdi titremeye başladı.

"Kahretsin.Tanrı onun belasını versin" dedi dişlerinin arasından ellerini yumruk yapmıştı

Konu Başlığı: **Ynt: Sahte Sevgili - Amanda Browning**

Gönderen: **monalizasmile** üzerinde **Nisan 09, 2007, 11:36:08 am**

Babası her zaman hayatı üzerinde baskı kurmuştu.Özgürlüğünü kazanabilmesi için savaşması gerekmişti.Aynı şeylerin Lucy'nin de başına gelmesini istemiyordu.Ama belki de çok geç kalmıştı.Babası onu istediği şekle sokmuş olabilirdi.

Birden olduğu yerde donup kaldı.Sağ tarafından bir ses gelmişti.Karanlıkta neler olduğunu görmeye çalışarak seslendi. "Merhaba? Orada biri var mı?" Gürültünün kaynağının kedi yada başka biri olduğunu düşündüğü sırada,gölgelerin arasında bir adamın görüntüsü belirdi.

Birkaç saniye sonra Roarke ona doğru yürüyordu.Yüzü buruşmuştu. "Anneme bu saksıları biraz kenara koymasını söylemeliyim.Dizimi çok kötü vurdum." Gülümseyerek ona bakıyordu ama Ginny karşılık vermedi. "Gölgelerin arasında saklanmış ne yapıyordun?" Ginny huzursuzca yerinde kıpırdandı. Ne kadar zamandır ordaydı?Ne biliyordu?

"Ay ışığı hoşuna gitti mi?" Roarke aklına gelen ilk şeyleri söyledi ama Ginny ona buz gibi gözlerle baktı ve omzunu silkip itiraf etti. "Sir Martin'in gitmesini bekliyordum."

"Ne kadar zamandır ordasın?"

"Onun seni takip edip dışarı çıktığını gördüm.Yüzünde ki ifadeden hiç hoşlanmadığım için onu takip ettim.Kütüphanenin penceresinden dışarı çıktım."

"Ne kadarını duydun?"

"Hemen her şeyi"

"Kahretsin Roarke.Dinlemeye hakkın yoktu.Kulak misafiri olduğun şey özel bir konuşmaydı."

"Biliyorum özür dilerim.Senin güvende olduğuna emin olmak istedim.Babanın yüzünde ki ifadenin hiç hoşuma gitmediğini söyledim."

Onun baba kelimesinin altını çizerek söylemesi ne kadar çok şey bildiğini gösteriyordu.Bu yüzden inkar etmenin bir anlamı yoktu.Roarke geçmişi hakkında duyduklarından yararlanarak bilmediği boşlukları da rahatlıkla doldurabilirdi.Yıllardır çevresinde ördüğü duvar bir anda yıkılıp gitmişti.

"Yaptığın gereksiz bir hareketti.Boşuna zamanını harcadın.Babam asla fiziksel bir tehdit oluşturmadı.O bu şekilde çalışmaz."

"Bu kadarını anladım.Daha kurnaz oyunları tercih ediyor değil mi?Hani şu görünürde iz bırakmayan cinsten.Benim kitabımda bunun adı kötü muameledir.Baban zorba adamın teki ve bundan hiç hoşlanmadım."

"Olabilir.Ben kendime yetebilirim."

"Bunu duyduğuma sevindim ama seni bir kez daha tehdit ettiğini duyarsam yapacaklarım için senin iznini beklemeyeceğimi bil."

"Ne yapacaksın"

"Beni duydun"

Daha önce kimse onu savunmamıştı.Her zaman tek başına savaşırmıştı.Şimdi bunu başka birinin yapacağını söylemesi öfkesini azaltmıştı.Şaşkınlığını üzerinden atana kadar köşedeki duvarın üzerine oturdu.

"Ben senin sorumluluğun altında değilim Roarke."

"Ben istediğim sürece benim sorumluluğum altındasın ve ben bunu istiyorum."

"Gerçekten mi? Benden hoşlanmıyorsun bile."

"Zamanla hoşlanmaya başladım" dedikten sonra yanına oturdu. "Demek senin ailen bu,öyle mi?"

"Artık değil.Bridagier'in söylediğini duydun."

"Doğrusu onun gibi biriyle bu kadar uzun süre bir arada kalmaya şaşırdım."

"Cesaretim olmadığından değil.Daha önce kaçmış olsam beni bulup geri getirecek ve her şey daha kötü olacaktı.Bende ayrılınca kadar beklemeye karar verdim.Mark denilen hainle tanıştığımda tam zamanı olduğunu düşündüm."

"Böyle tiplerden çok var.iyi ve kötü adamları ayırmak her zaman kolay olmuyor,hayatım.Kötü adamların kamufleajları çok iyi oluyor."

Ginny ona tuhaf bir bakış fırlattı. "İyi bir öğüde ihtiyacım olduğunda nerelerdeydin."

"Büyük ihtimalle kendi cehennemi mi yaratmakla meşguldüm.Sanırım hain Mark'la yaşantın pek yolunda gitmedi."

Ginny geçmişinde komik bir yan olduğunu düşünmemişti.Roarke'nin söyledikleri gülümsemesine neden olmuştu. "Evet.Onun beni sevdiğimi sandım ama Bridigier haklıydı.Onun tek istediği benimle birlikte olunca üstüne koyacağı paraydı.Bana miras bırakılmayacağını anladığı anda ortadan kayboldu." Hem de hamile olarak ortada bırakarak ama daha bunu Roarke'ye söylemeye hazır değildi.

"Hainlerin klasik tavrı.Uzun vadede onunla birlikte olmaman iyi olmuş."

"Evet ama kısa vadede işler biraz karıştı."Olanları hatırlayınca birden ürperdi.Ailesine döndüğü günü,bebeği aldırmediği için reddedildiğini hatırladı. "Hayatımın en kötü günleriydi.Hatırlamamayı tercih ederim."

"Bunu anlayabiliyorum.Ama konuşmak senin için iyi olabilir."

Ginny ondan bu kadar anlayışlı bir tavır beklemiyordu."Kendim iin yeni bir hayat kurdum ve geçmişimi geride bıraktığımı düşündüm."

"Ta ki erkek kardeşinin benim kız kardeşimle evleneceğini öğreninceye kadar."

"Bunca yıl sonra Bridigier'i yeniden görmek korkunç oldu.Onu burada görmek aklıma bile gelmezdi."

"Doğrusu Caroline'nin böyle bir ailenin içine girmesi pek hoşuma gitmedi."

Ginny onu anlıyordu.Ailesini çok seven biri olarak kız kardeşininin aslanın inine girmesini istemiyordu."İstersen onunla konuşabilirim.Ona babamın nasıl biri olduğunu anlatabilirim.Ama onun için bir sorun olduğunu sanmıyorum.Sonuçta o Bridigier'in oğlu için istediği gibi biri.Bir de dokuz ay sonra vefat ediyorlarsa,Bridigier'in gururu olacaktır."

Roarke "Yasal bir vefat" dedi nazikçe.Ginny bu hatırlatmayla birden gerildi.Dik dik gözlerine baktığında yoğun bir anlayış gördü.Ama onunla bu konuyu konuşmaya hazır değildi.Roarke fazla ileri gidiyordu.Ayağa

kalkarak kollarını göğsünde kavuşturdu ve ondan uzaklaştı. "Sakin o konuya gireyim deme Roarke.Zaten seni ilgilendirmeyen yeterince şey duydun.Bu konu tartışmaya açık değil."

"Sadece bebeğin için üzüldüğümü söylemek istedim."

"Bu uzun zaman önceydi."

"Hayatım,bu senin için hala dün olmuş kadar taze ve her zaman öyle olacak."

Ginny boğazına bir yumru takıldığını ve gözlerinde yaşların birikmeye başladığını hissediyordu.Ellerini kaldırarak onu susturdu. "Öyleyse bana yardım et Roarke.Bir kelime daha edersen..." Daha fazla konuşamayacaktı.Arkasını döndü.Dudakları hala titriyordu.

Roarke'nin ayaya kalkıp arkasına geldiğini omzuna dokununcaya kadar anlayamadı. "Afedersin.Genellikle bu kadar dangalak değilimdir."

Ginny onun temasından omzunu sirkeleyerek uzaklaşması gerektiğini biliyordu ama uzaklaşmak istemiyordu.Ona yaslanma ihtiyacı duydu ama birden duyduğu kahkaha sesiyle kendine geldi ve ondan uzaklaştı.

"Hey kes şunu"

"Özür dilerim.Hoşlandığımı hoşlandığımı sanmıştım."

"Bak yanında çalıştığımı biliyorum ama bundan sonra ellerini kendine sakla."

"Tamam,tamam.Ama sesini biraz alçalt.Bir çift gibi görünmemiz gerekiyor."

Nasıl unutabilirdi ki. "Artık içeri girsek iyi olur."

"Hala kız kardeşimle konuşmak istiyor musun?"

"Tabi"

"Öyleyse girip onu bulalım." Kapıya doğru yürüdüler ama içeri girmeden önce Roarke onu durdurdu ve elini alarak koluna koydu. "Cesaretini takın yeniden sahneye çıkmak üzereyiz."

BEŞİNCİ BÖLÜM

Ancak ne yazık ki parti sırasında Caroline ile konuşamadılar.James nişanlısının yanından bir an bile ayrılmadı.

"Onu daha sonra her kes yattıktan sonra yakalarız" dedi Roarke.Saat gece yarısını göstermek üzereydi.

"Ya James de onunla birlikteyse"

"Bu evde hiç şansı yok."

Ginny kaşlarını çattı. "Biz birlikteyiz."

Roarke muzipçe gülümsedi. "Çünkü ben umutsuz vakayım.Ayrıca biz yarın evlenmiyoruz.Şu an annemi son dakika önerilerini verirken bulursak hiç şaşırmam."

Ginny saatlerdir tuttuğu kadehi masaya bıraktı. "Bu iş gittikçe saçma hal alıyor.Yorgunum yatalım."

"Bugün aldığım en güzel teklif."

"Bu bir teklif değildi.Sadece çok yorgun olduğumu söylemek istemişim."

"Senin de hiç espriden eser yok hayatım." O sırada Caroline'nin herkese iyi geceler dileyip James'le dışarı çıktığını gördüler. "Onlara iyi geceler demek için bir on dakika verelim.Snra odansa gideriz.O zamana kadar dayanabilir misin?"

Ginny başını salladı.Yarım sat geç yatması bir sorun olmazdı. "Dışarı çıksak belki serin hava seni biraz uyandırır."

Terasa çıktıklarında temiz hava gerçekten de onu kendine getirdi.Köşeye geldiklerinde durarak manzarayı seyrettiler.

"Burası gerçekten çok güzel" dedi Ginny kıskanç bir şekilde içini çekerek.

"Yazları sık sık buraya gelmeye çalışırım."

"Anneni ziyaret etmek için mi? Evlatlık görevini yapmak için burası biraz uzak değil mi?"

Roarke pişmanlık dolu bir kahkaha attı. "Unutmama asla izin vermeyeceksin öyle değil mi?"Bu arada yüzüne düşen bir tutamı uzanıp geri attı.

"Hey" dedi Ginny ama fazla tepki vermedi. "Şuan da sahnede değiliz." Ama Roarke'nin hala elini çekmemesi onu şaşırtmıştı.

"Aslında sahnedeyiz bir seyircimiz var."

Ginny şaşkınlıkla öylece durdu. "Kim"

"Üvey annem.Bizim dışarı çıktığımız görünce ne yaptığımız anlamak için peşimizden gelmiş olmalı." Roarke

onun gözlerinin içine bakıyordu. "Böyle bir fırsatı kaçırmayacağımı iyi bilir.Bu nedenle korkarım küçük bir gösteri yapmamız gerekiyor.Yoksa kötü kokular almaya başlayabilir."

Ginny etrafına bakınmak istedi,ancak tek yapabildiği Roarke'nin gözlerine bakmak oldu. "Ne demek istiyorsun? Nasıl bir gösteri?"

Roarke onun önünde durarak ellerini omzuna koydu. "Sağlam dur hayatım.Çünkü seni öpeceğim."

Konu Başlığı: **Ynt: Sahte Sevgili - Amanda Browning**

Gönderen: **monalizasmile** üzerinde **Nisan 09, 2007, 11:51:15 am**

Roarke yavaşça ona eğilirken,Ginny itiraz etmek için ellerini onun göğsüne koydu. "Böyle saçma bir şey yapmamız gerektiğini sanmıyorum."

"Endişelenme sadece birkaç saniye sürecek.Sende bu arada gözlerini kapatıp İngiltere'yi düşün." Roarke bunları söyledikten sonra onu öpmeye başladı.

Ve işte her şey böyle başladı.

Bu öpüşmenin basit bir dudak temasından öteye geçmemesi gerekirken,birden her şey değişmişti.

Ginny bedeninde bütün sinirlerin uyandığını,içinde bir yangının alevlendiğini hissediyordu.Kısa sürmesi ve masum olması gereken öpücük giderek daha tutkulu bir hal alıyordu.Farkına varmadan ellerini onun boynuna doladı ve parmaklarını saçlarında dolaştırmaya başladı.Roarke inleyerek onu daha fazla kendine çekmişti.Öpüşmeleri tamamen kontrolden çıkmıştı.

Bir kapının öfkeyle kapanma sesi onları hayal dünyasından gerçeğe döndürdü.Öpüşmeleri sona ermişti.Dudakları ayrılırken ikisi de şaşkınlıkla birbirlerine bakıyorlardı.

"Ah aman Tanrım" dedi Ginny.Kalbinin deli gibi attığının,bacaklarının titrediğinin ve nefesinin kesildiğinin farkındaydı.

"Bu da neydi böyle" Ona bakıp titreyen ellerini saçlarının arasından geçirdi. "Şey..tam bir süprizdi" diye şaka yapmaya çalıştı ama sözleri çok içtendi ve söylediklerinde gülünecek bir şey yoktu.

Ginny parmaklarını dudaklarında gezdirerek "Bunun olmadığını söyle" dedi.

Roarke bir kahkaha atarak "Peki ne oldu?"

İkisi de ne olduğunu biliyorlar ama inanmak istemiyorlardı.

Ginny ona arkasını dönerek nefesinin düzene girmesini bekledi. "Olmaz.Böyle bir şey yaşamak istemiyorum."

"Benim istediğimi mi sanıyorsun."

Konu Başlığı: **Ynt: Sahte Sevgili - Amanda Browning**

Gönderen: **monalizasmile** üzerinde **Nisan 09, 2007, 02:54:22 pm**

Ginny dudaklarını yaladı.Ama bu bir hataydı.Çünkü Roarke'nin tadı hala dudaklarındaydı. "Sakın garip fikirlere kapılma tamam mı?"

"Hayatım seninle ilgili fikirlere kapılmak gibi bir niyetim yok."

Ginny birden dönerek ona suçlayan gözlerle baktı. "Öyleyse neden beni böyle öptün?"

"Sen neden öptün?" Her ikisi de birbirlerinin gözlerine bakıyorlardı.Bunu ilk bozan Ginny oldu. "Artık bunu tartışmak çok saçma.İkimizin de planlamadığı bir şey olup bitti.Bir daha tekrarlanmayacak."

"Evet" diye ona katıldı Roarke. "Jenna neyse ki gerekli mesajı aldı."

Gözleri tekrar karşılaştığında ikisi de aynı şeyi düşünüyordu.Jenna bir mesajdan daha fazlasını almıştı.

"Şey artık son on dakikada olanları unutup odaya girebilir miyiz?"

"Hala kız kardeşimi görmemiz gerek."

"Çok geç oldu Roarke.Çoktan uyumuştur.Yarın sabah ilk iş onu görmeye gideriz."

"Haklısın" dedi Roarke.Şu anda ikisinin de uzun bir konuşma yapacak hali yoktu. "Yarın daha iyi olur"

Yatak odasına gelene kadar neredeyse hiç konuşmadılar.Ginny eşyalarını toplayıp banyoda giyindi.Dışarı çıktığında Roarke'nin yastık ve battaniye alarak kanepede kendine yatak hazırladığını gördü.Roarke tek

kelime etmeden giyinmek için banyoya girdiğinde Ginny hemen sabahlığını çıkarıp yatağa girdi. Roarke geri geldiğinde ışığı söndürmüş ve gözlerini yummuştu. Onun odanın için de ki seslerini duyuyordu. Sonlar sesler kesildi.

Ginny rüya görüyordu. Bu rüyayı uzun zamandan beridir görmüyordu. Gördükleri pek hoş şeyler değildi ama bir türlü uyanamıyordu.

Roarke uykusundan uyandı ve ne olduğunu anlamaya çalıştı. Duyduğu ses odanın diğer ucundan Ginny'nin yattığı yerden geliyordu. Dikkatle dinlediğinde birden kanı dondu. Ginny ağlıyordu. Acı dolu hıçkırıklar içine dokununca dayanamayıp yattığı yerden kalktı.

Yatağın yanına gitti ve ona baktı. Yakınında olmasının Ginny'nin hoşuna gitmeyeceğini biliyordu. Ama onu böyle bırakamazdı. Yavaşça omuzlarından tutup onu sarstı.

"Uyan Ginny, Ginny beni duyuyor musun? Rüya görüyorsun. Hadi hayatım uyan."

Ginny uzaklardan onu çağıran bir ses duyuyordu. Ses ısrarla onu çağırıyordu. Onu sarsan eli ve uyandığında onu rahatlatan birinin varlığını hissetti. Gözlerini kırıştırarak yatağında oturan kişiye baktı. "Roarke"

"Uykunda ağlıyordun. Kötü bir rüya olmalı."

Ginny ellerini yanaklarına götürdüğünde hala nemli olduklarının farkına vardı. "Ah Tanrım. Özür dilerim seni uyandırdım mı? Bilmem gerekirdi."

"Neyi bilmen gerekirdi? Babanı tekrar görmenin acı hatıralarını tekrar canlandıracağını mı?"

Ginny yavaşça başını salladı. Onun hedefi bulmasına hiç şaşırmamıştı. "Uzun zamandır görmüyordum."

Tekrar göreceğini ummuyordu.

"Baban mıydı?"

"Pek sayılmaz."

"Anlatmak ister miydin? İyi bir dinleyici olduğumu söylerler."

Ginny başını salladı. "Hayır bunu düşünmek bile istemiyorum." Roarke onunla tartışmadı. "Bir şey getirmemi ister misin? Siyacak süt, su"

"Birazdan kendimi toplayım." Gerçeği söylemiyordu. Ama Roarke'yi rahatsız etmek istemiyordu. Oysa bir daha uyuyamayacağını biliyordu. Bu rüyayı gördüğünde tekrar görmekten korktuğu için tekrar uyuyamazdı.

"Tamam ama ihtiyacın olursa nerede olduğumu biliyorsun." Roarke yataktan kalktı ve kanepeye doğru yürüdü.

Ginny yastığına yaslanarak Roarke'nin yatarken çıkardığı sesleri dinledi ve elinden geldikince az ses çıkararak Roarke'nin uyumasını bekledi. Biraz sonra onun uyuduğuna emin olunca yastığını düzelterek destek yapıp yaslandı. Pencereden dışarıyı seyretmeye başladı. Şafak sökmek üzereydi.

"Ne oldu Ginny?"

"Uyuduğumu sanıyordum."

Uyumanı bekliyordum. Anlaşılan bu gece ikimiz de daha fazla uyuyamayacağız."

Ginny'nin en son istediği şey birini rahatsız etmekti. "Ben seni uykundan etmeyeyim."

"Ginny senin uyumaktan korktuğunu bilerek sırtımı dönerek uyuyacağımı sanmıyorum."

"Ben korkmuyorum" diye söze başladı Ginny. Ama yalan söylüyordu. "Haklısın korkuyorum. Şimdi uyursam o kabusu yeniden göreceğimi biliyorum. Bir gece için bir kabus yeter."

"Kabus.. neyle ilgili."

Ginny bacaklarını kendine çekerek kollarını sıkıca onların çevresinde sardı. "Hayatımın en kötü günü"

"Sanırım bebeğini kaybettiğin zamandı."

"Doğru tahmin ettin."

"Bu konuyu birisiyle konuştun mu?"

Ginny başını salladı ama karanlıkta onun kendisini görmeyeceğini hatırlayınca boğazını temizleyerek "Hayır" dedi. Kiminle konuşacaktı ki? Eski arkadaşları teker teker hayatından çıkmıştı.

"Bunu içinde saklamak kabusların bitmesine engel oluyor, Ginny."

Roarke'nin haklı olduğunu biliyordu. Geçmişin acısı zamanla daha fazla artıyordu. Kendi iyiliği için içini açıp, acıları dışarı akıtmalıydı. Gerçi bunu anlatmak için seçeceği kişi Roarke olamazdı ama zaten şimdiden hayatı hakkında gereğinden fazla şey biliyordu. Geri kalanını saklaması için neden yoktu.

"Ne kadar iyi bir dinleyicisin?"

"En iyisi. Yargılamam, hikayeler anlatmam. Beni bir dene."

Ginny yavaşça içini çekti. "Nereden başlayayım. Hayatım o sıralar tam bir karmaşa içindeydi. Hepsi Marc'ın beni terk etmesiyle başladı. O zamandan sonra hiçbir şey yolunda gitmedi."

Roarke "Bebek dışında" diye düzeltince Ginny belli belirsiz gülümsedi.

"Haklısın.Onu istedim.Ona dünyaları vermeye hazırdım.....Hamile olduğumu öğrendiğim gün,Mark beni tek etti.Babam benimle bağıni kesince,Mark da ümitlerinin suya düştüğünü anladı.O sıralar,onun Bridegier'i gördüğünü ve fikrini değiştirmeye çalıştığını bilmiyordum.Bunun bir işe yaramayacağını ona söyledim.Neyse,Bridigier'in olumsuz cevabından birkaç hafta sonra Mark ortadan kayboldu.Ben ona bebek beklediğimden bahsetmek için beklerken o kilometrelerce öteye gitmişti."

"Onu bir daha görmedin mi?"

"Nereye bakacağımı bilmiyordum ki.Kendinden o kadar az bahsetmişti.Ayrıca ona öyle aşık olmuştum ki benim için hiçbir şeyin önemi yoktu.Neyse bebeğimi tek başıma dünyaya getirmeye karar vermem çok zor olmadı,ancak başından beri bana her şey karşıydı.Biteceği söylenen rahatsızlıklar hamileliğimin sonuna kadar devam etti.Rahatsızlığım hayatımı etkilediği için kaç defa iş değiştirdiğimi hatırlamıyorum.Gittikçe daha çok paraya sıkışıyordum."

"Sen de babana gittin."

Ginny acı dolu anılardan kurtulmak için gözlerini sımsıkı kapattı. "Eve girmeme izin vermedi.Ona bebekten bahsettiğimden ise ancak ondan kurtulduktan sonra eve girebileceğimi söyledi.Reddedince kapıyı suratıma kapattı."

"Peki sonra ne oldu?"

Ginny titremesine rağmen sesinin normal çıkmasına çalışıyordu.Hikayenin en üzücü kısmını anlatırken hiçbir şey hissetmemeye çalışıyordu.

"Kaldığım odaya gittim ve elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım.Her şey daha kötüye gidiyordu.Yedinci ayımda,kaldığım yere kira borcum vardı ve bir yerde bulaşıkçılık yapıyordum.O gün yine çok rahatsızlandım.Bütün gün sırtım ağrıyordu.Ev sahibi kirayı almaya geldiğinde karanlığa saklandım.Onun gitmesi için beklediğimden bu sefer işe geç kaldım ve işimden oldum.Tam bundan daha kötüsü olamayacağını düşünüp,eve doğru yürürken birinin çantamı çektiğini fark ettim.Paramı kaybetmeyi göze alamazdım.Bu nedenle onunla boğuşmaya başladım.Ama adam benden daha güçlüydü.Beni ara sokakların birine itti.Yerde bir sürü teneke kutu vardı.Onlardan birinden yaralanmış olmalıydım,çünkü birden kendimi yerde buldum.Ondan sonra keskin bir acı hissettim."

"Devam et." Roarke nelere geleceğini biliyordu.

"O ara sokaktan çıkmaya çalıştım.Biri beni bulmuş olmalı.Çünkü sonradan tek hatırladım şey bir ambulansın içinde olduğumdu.Kesik kesik bazı şeyler hatırlıyorum.İnsanların koşuşturduğunu,ışıkları,dezenfektan kokusunu,bana bir şeyler yapmamı söyleyen sesleri...Sonra da doğduğunda kızımın ağlayan sesini.Öyle zayıftı ki.O anda bile yolunda gitmeyen bir şeyler olduğunu sezmiştim." Ginny artık göz yaşlarını tutamıyordu. "Onun fazla yaşamayacağını biliyordum."

Göz yaşları birbirini izlerken Roarke kanepeden kalkıp yanına geldi.Ginny onun gözlerinde tarifsiz keder olduğunu gördü. "Altı saat yaşadı.Onu ellerimde tuttum.Öyle küçüktü ki Roarke...Sanki bana tutunmak ister gibiydi.Sonra öldü.Benim güzel kızım öldü." Yıllardır tuttuğu göz yaşlarına artık hakim olamıyordu. Roarke'nin onu kollarının arasına aldığı farkında bile değildi.Gözünde ki yaşlar tükeninceye kadar ağladı.Sonra hıçkırıkları yavaş yavaş azaldı. "Onu çok sevdim" dedi boğuk bir sesle.

"Bundan ancak bir aptal şüphe eder."

Ginny başını onun göğsüne dayadığını yeni fark etmişti.Ama geri çekilmedi.Onun göğsünün sıcaklığında kendini hiç olmadığı kadar rahat hissediyordu.Kimin kolları arasında olduğu düşünülecek olursa bu çok garip bir durumdu.

"Üzerini ıslatmak istemezdim."

"İçimden bir ses bu gözyaşlarının uzun zamandan beri beklediğini söylüyor."

"Evet.Ağlayamazdım,acım öyle büyüktü ki eğer ağlasaydım bir daha kendimi asla toparlayamazdım.Kalan son enerjimi hayatımı yeniden kurmaya harcadım.İş bulup akşam okuluna gittim.Sonra daha iyi bir iş buldum ve böyle devam ettim." Birden esnemeye başladığını anlayınca şaşırıldı.

"Artık uyuyabilecek misin?"

"Hı-hı" Göz kapakları ağırlaşmaya başlamıştı bile.Bir kaç dakikalığına gözlerini kapatmaya karar verdi.Roarke'yi daha sonra kanepeye gönderebilirdi.

Roarke onun düzenli nefes alış verişlerini dinlerken gülümsedi.,Ginny uyuyakalmıştı,ama onu rahatsız etmek istemiyordu.Yastıklarla sırtını besleyerek,rahatça yerleşti ve gözlerini kapattı.

ALTINCI BÖLÜM

Ginny içini çekip başını yastığa gömdüğünde, burnunu bir şeylerin gıdıkladığını hissetti. Ellerini hak ettiğinde, parmaklarının tüylü bir zemin üzerinde gezindiğini hissetti. Şaşırarak gözlerini açtığında, yastığının bir erkek göğsü olduğunu fark etti. Başını kaldırdığında ise Roarke'nin yüzünü gördü. Şaşkınlıktan irileşen gözlerle ona bakarken birden olanları hatırlamaya başladı. O kabusu yeniden görmüş, Roarke onu duyarak yardım etmişti. Gözyaşı kuruyana kadar ağladıktan sonra onun kollarında uyuyakalmıştı. Peki neden hala buradaydı? Neden kendi yatağına geri dönmemişti. Cevap çok açıktı. Roarke de uyuyakalmıştı.

Başını tektat onun göğsüne yaslarken elini onun bedeninde dolaştırmanın nasıl olacağını düşünmekten kendini alamadı. Ve ne yaptığını düşünmeden, parmaklarını o ipeksi tüylerin arasında dolaştırmaya başladı. İçinden bir ses ona durmasını söylemesine rağmen kendine engel olamıyordu. Onun derin bir nefes aldığını fark edince, Roarke'nin uyandığını anladı. Başını kaldırdığında gözleri birbirlerine kilitlendi. Ginny kuruyan dudaklarını diliyle ıslatınca, Roarke kendini daha fazla tutamayarak, onun saçlarından sertçe tutup onun dudaklarını hapsetti.

Bu nazik bir öpüş değildi, ama içinde ki yoğun tutku onları zevk dünyasına çekmeye yeterliydi. Ginny, bedeninin ona karşılık verdiğinin farkındaydı. İç güdüsel olarak ona sıkıca yaklaşıncı, Roarke'nin bedeninin de harekete geçtiğini fark etti. Onu istiyordu hem de yoğun bir tutkuyla.... "Roarke.." diye inledi. Roarke onun boynunu öpmeye başlamıştı. Kalbi öyle hızlanmıştı ki sanki sesi kulaklarında çınlıyordu.

Ancek duyduğu ses kalp atışları değildi. Yavaş yavaş gerçeğe döndüklerinde kapının çaldığını fark ettiler. Roarke'de kapının çaldığını duyup donup kaldılar ve birbirlerine şaşkın bir şekilde baktılar. Ginny hemen toparlanıp yataktan kalktı.

"Ben bakarım" Kendini toparlayarak sabahlığını giydi ve kapıya gitti. Yatağa baktığında Roarke'nin de kalktığını gördü. Bir kaç saniye sonra banyoda akan suyun sesini duydu. Dein bir nefes aldı. Kapıyı açtı karşısında kız kardeşi duruyordu. "Lucy" diye haykırdı sevinçli bir heyecanla. Lucy omzunun üzerinden etrafa bakındı. Ginny onun neden korktuğunu biliyordu ve bu yüzden onu kolundan içeri çekip kapıyı kapattı.

Kız kardeşini gördüğüne o kadar sevinmişti ki onu hemen kucakladı. "Seni görmek ne kadar güzel." Ama birden kız kardeşinin ona karşılık vermediğini fark etti. Kız kardeşinin burada bulunmasını yanlış anladığını düşündü, kalbinin burkulduğunu hissetti. Kız kardeşini bırakarak geri çekildi.

"Özür dilerim. Herhalde buraya yensden birleşmemiz için helmedin."

Lucy'nin yüzü birden değişti. "Saçmalama, tabi ki bunun için geldim. Ama beni görmek isteyeceğinden emin değilim."

"Seni görmek istememek mi? Lucy seni görmek istemediğim bir gün bile olmadı"

"Ben de seni çok özledim."

Bu kez iki kız kardeş göz yaşları ve kahkahalarla birbirleriyle kucaklaştılar. Ginny sonra kardeşinden uzaklaşarak dikkatle ona baktı.

"Ne kadar değişmişsin. Yolda görsem kesinlikle tanıyamazdım."

O sırada banyonun kapısı açıldı ve Roarke dışarı çıktı. Üzerinde beline sardığı havludan başka bir şey yoktu. Ginny onu görünce kalbinin sıkıştığını hissetti. Hala onun sıcaklığını yanaklarında hissediyordu.

"Bayanlar" dedi Roarke gülümseyerek.

Ginny onun çıplak olduğunu görmezden gelerek "Lucy, bu Roarke, James onun kız kardeşiyle evleniyor. Roarke, kız kardeşim Lucy."

Roarke'nin gülümsemesi göz kamaştırıcıydı. "Seninle tanıştığıma memnun oldum Lucy. Giyinmem için bana izin verir misiniz? Daha sonra konuşabiliriz. Hem böylece Ginny'nin yüzünün kızarmasını da engellemiş oluruz." İki kadının kendisini izlemesine aldırmadan soyunma odasına girerek gözden kayboldu.

Lucy gülümseyerek onun ardından baktıktan sonra "Neyse ki erkekler konusunda zevkin ilerleme göstermiş. Mark'tan hiç hoşlanmamıştım" dedi.

Ginny şaşırmıştı. "Öyle mi? Keşke o zaman söyleseydin."

"Beni dinlemezdim ki.Ama bundan hoşlandım.Muhteşem biri."

Ginny kardeşinin Roarke'yi beğenmesinden biraz rahatsız olmuştu.O sırada Roarke giyinmiş olarak göründü.Kanepeye gelerek üzerinde ki yastığı ve örtüyü topladı.

"Gelin oturun" diyerek onu davet etti.

"Fazla kalamam.Babam birazdan beni aramaya başlar." Lucy kanepeye doru giderken onlara garip bir bakış fırlattı.Roarke onun dile getiremediği sorusunu anlamıştı. "Biraz tartıştıkta.Gecenin bir bölümünü kanepede geçirmek zorunda kaldım."

"Sadece bir kısmını mı?"

Roarke cevap vermeden önce Ginny'e baktı. "Barıştık" dedi boğuk bir sesle.Bu Ginny'nin daha fazla kızarmasına neden oldu.

"Barışmak için en güzel kısmı"

Roarke onların oturmalarını bekledikten sonra bir sandalye alarak karşılarna oturdu. "Ginny'e erkek kardeşin gibi davranmadığın için sevindim."

"Babam gibi birine karşı gelmek kolay değildir.James her zaman babamın baskısı altında kaybolup gitti.Bize seninle konuşmamızı ve görüşmemizi istemediği zaman ona çok kızdım.Hatta evde senin isminin geçmesini istemediğinde,ondan gerçekten nefret ettim.Sırf onu sinir etmek için sürekli senden bahsettim,doğrusu onun öfkeden kıpkırmızı bir suratla beni odama göndermesini seyretmek her şeye değerdi.Sen benim kardeşimsin ve hiç kimse bunu hiç kimse değiştiremez.Dün akşam seninle konuşmaya fırsat bulamadım.En ufak bir teşebbüste annemin hayatını cehenneme çevireceğinin bildiğimden bu sabaha kadar bekledim."

Roarke sırtarak ona baktı. "Anlaşılan sizin ailenin kadınları çok güçlü bir takım oluşturuyor.Saçlarınızdan ileri gelen bir şey olabilir mi?"

"Ben Ginny ile karşılaştırıldığımda küçük bir kedi yavrusu kadar masum kalırım.Gerçekten öfkелendiğinde sakın ona yaklaşma."

"Lucy"

"Ama doğru.İçimizde en tutkulu kişi sensin."

Ginny Roarke'nin bakışlarının üzerinde dolaştığını hissedebiliyordu.O da kendisi açısından onun tutkusundan nasibini almıştı.Bu konuyla henüz yüzleşmek istemiyordu.İki kez kendini bu adamın kollarında bulmuş,üstelik ona karşılık vermişti ve bundan hiç hoşlanmıyordu.Planlarında böyle bir şey yoktu.

Dikkatini kız kardeşiyle yaptıkları konuşmaya verdi.Bir süre daha hasret giderdikten sonra,Lucy babasına yakalanmadan gitmesi gerektiğini söyledi.Ama bu arada birisini sevdiğini,gelecekle ilgili planlar yaptıklarını ama babasının bunu onaylamayacağını bildiği için gizli gizli buluştuklarını anlattı.Ginny kendi yaşadıklarının kız kardeşinin başına da gelmesini istemiyordu.Bu nedenle hemen adresini yazarak,kız kardeşine verdi ve ne zaman isterse gelebileceğini söyledi.

Roarke dışarıda kimsenin olup olmadığını kontrol ettikten sonra,iki kadın bir kez daha kucaklaştı,Lucy aceleyle dışarı çıktı ve birkaç saniye içinde koridorda kayboldu.

"Tatlı kız "dedi Roarke kapıyı kapatırken."Sir Martin gibi baskı kurmaktan hoşlanan bir adamın kendisiyle savaştık kadar gölölü iki kızı olması çok eğlenceli.Eminim oğlunun bu kadar zayıf olacağını tahmin etmezdi."

"Bunu tahmin etmesi gerekir.Biz onun tarafına çekmişiz,James ise annemin tarafına."

Gülen gözlerle ona bakınca bakışları karşılaştı.Birden gülümsemesi soldu.İkisi de Lucy geldiğinde kesilen şeyi hatırlamıştı.Aralarında elektrikli bir hava vardı.

Ginny dudaklarını yalayarak konuşmaya çalıştı. "Az önce olanlar...bir hataydı."

"Ben aynı fikirde değilim."

"Söz verdiğim oyunu oynayacağım ama aramıza mesafe koymak zorundayız.Bunun üçüncü kez tekrarlanmasını istemiyorum."

"Bende seninle aynı durumdayım,hayatım.Senden fiziksel olarak etkilenmek benimde planlarım arasında değildi.Senin içindeki beklenmedik ateşi keşfetmek üzerine tuz biber ekti.Kanında ki buzlar erimiş olmasaydı her şey çok güzel olacaktı."

"Bir kere ben asla soğuk biri olmadım.Bu senin düşüncendi.Eğer sana karşı soğuk davrandıysam bu senden hoşlanmamamdan kaynaklanıyordu."

"Öyleyse benden hoşlanmamayı sürdürseydin,ikimiz açısından da daha iyi olacaktı,hayatım."

"Hiç vazgeçmedim ki,aslına bakarsan şuan her geçen dakika senden daha fazla nefret ediyorum."

Konu Başlığı: **Ynt: Sahte Sevgili - Amanda Browning**

Gönderen: **monalizasmile** üzerinde **Nisan 10, 2007, 02:08:22 pm**

"O zaman neden seni öptüğümde belli etmedin."

"Şimdi bütün olanların benim suçum olduğunu mu söylüyorsun.Ellerini kendine saklasan iyi olur."

"Aslında suçlu olan yok.İkimizde etkilendik."

"Evet haklısın.Bunun çözümü belli hafta sonu boyunca birbirimizden uzak duracağız.Yaklaşmak yok,dokunmak yok,tamam mı?"

"Tamam,anlaştık."

Bunu yapmak ne kadar zor olabilirdi ki?Nasıl olsa ertesi gün buradan ayrılacaklardı.Önlerinde sadece yirmi dört saat vardı.

Aralarında gergin bir sessizlik oldu.İkisi de temkinli gözlerle birbirlerini süzüyorlardı.Sonra Roarke'nin gözleri aşağı inerek onun kıyafetinin üstünde durdu.

"Giyinmek için yardım istermisin,yoksa bütün gün üzerindekiyle mi dolaşacaksın."

Ginny ona vurmak için büyük bir istek duydu. "Tabi ki hayır.Duş alıp üstümü değiştirdikten sonra kız kardeşinin yanına gideceğiz.Bugün bitmeden seni öldürmezsem kendini şanslı say."

Eşyalarını ve düğünde giyeceği kıyafeti alarak banyoya girdi.Banyoya girerken Roarke'nin bakışlarını üzerinden ayırmadığını biliyordu.

Ginny hazırlanıp banyodan çıktığında Roarke saçlarını tarıyordu.İpek gömleğinden kasları görünüyordu.Ağzı kupkuru oldu.

"Bir şey mi oldu?" diye sordu Roarke aynadan onun gözlerine bakarak.

"Hayır" diyerek yalan söyledi. "Artık hazırım,kıyafetimin ceketini nikahta giyeceğim."

"Ben de o lanet kıyafetin ceketini sonra giyeceğim."

"Böyle gayet iyi görünüyorsun."

"İltifat etmek kurallarda var mı?"

"Sana daha önce de iltifat ettim."

Roarke sırtarak "Evet ama o birbirimizi çekici bulmadan önceydi."

"Bu gibi yorumları kendine sakla."

"Başını kuma gömmenin sana bir yararı olmaz."

Ginny bunu biliyordu. "Bu konuyu şimdi tartışmasak olmaz mı?"

Neyse ki o sırada Caroline'nin odasına vardıklarında konu orada kaldı.Roarke kapıyı şifreli bir şekilde çaldıktan sonra bekledi.Ginny'nin ona şaşkınlıkla baktığını görünce "Hepimizin kendine ait kapı çalış şekli var" dedi."Böylece odaya kimin geldiğini bilir ve ona göre yanıt veririz."

"Kimden kaçıyor sunuz*"

"Tabi ki annemden" Roarke yaramazlık yapan küçük bir çocuk gibi gülümseyince ,öyle yakışıklı göründü ki Ginny kalbinin yerinden hoplamasına engel olamadı.

"İyi misin?"

"Sanırım hazımsızlık sorunu"

"Ama daha bir şey yemedin ki?"

"O zaman boş mide yüzünden olmalı" Neyse ki tam o sırada kapı açıldı. "Roarke nerede kaldın.Seni daha erken bekliyordum" O sırada gözleri Ginny'e takıldı ve durdu.

Roarke aceleyle kız kardeşini içeri soktu ve ardından kendileri de girip kapıyı kapattı.Caroline şaşkın gözlerle ona bakıyordu.Roarke iki kadını tanıştırdıktan sonra konuya girdi ve ardından Ginny her şeyi anlattı.

Caroline onları dinledikten sonra gülümseyerek baktı. "Her zaman onun bir zorba olduğunu biliyordum."

Ginny şaşkınlıkla ona baktı. "Öyle mi?"

"Evet,buraya gelmenize sevindim ama buna hiç gerek yoktu.Sir Martin'in nasıl biri olduğunu çok uzun süre önce anladım.James çok nazik biri ama babasıyla ilişkisi söz konusu olduğunda değişiyor.Sir Martin onu sindirmiş durumda,James'de bunu farkında ve bu onu öfkeliyor.Ama babası gibi biri değil.Çok nazik,yumuşak,sıcak,düşünceli..Ayrıca çok yetenekli.Çok güzel suluboya resimler yaptığını biliyor musun?"

"Hayır,babam böyle şeylerin çok aptalca olduğunu söyleyip yasaklamıştı."

"Onun evinde yasak olabilir ama benim evimde değil.James'i seviyorum ve evlenir evlenmez onu babasının

etkisinden kurtaracağım.”

Ginny” Demek onu seviyorsun?” dedi.

”Aksi takdirde onunla evlenmezdim.Bu seni şaşırttı mı?”

”Hayır.Ama nedense annenden kaçmak için evlendiğin izlenimine kapıldım” Ginny yan gözlerle Roarke’yi işaret etti.

”Bunu ödeyeceksin” dedi Roarke ona bakarak.

”Ya!Nasıl ödeteceksin?”

”Bir şeyler düşüneceğim.”

Onları izleyen Caroline bir kahkaha attı. ”Roarke’nin aşk ve evlilik hakkında ki düşüncesi bu.Biri yoktur diğeri ise sürmez.Ama benim için aynı şey geçerli değil.Hem aşığım,hem de evliliğimi sonsuza kadar sürdürmeye kararlıyım.Sen de bir gün aynı şeyi hissedeceksin Roarke.”

”Bu asla olmaz tatlım.Artık girsek iyi olacak.Sen de artık hazırlanmaya başlasan iyi olur.Mutlu ol.”

”Olacağım”.

Ginny içten bir şekilde onu kucakladı. ”James çok şanslı.”

”Ben de çok şanslıyım.Bize mutlaka gelmelisin.Roarke sana adresi verir.

”Önce James’le konuşsan iyi olur.Ama yine de davetin için teşekkürler.Çok nazıksın.”

Caroline onun cevabına şaşırmıştı.Ellerinden tutarak ”Her şey geçmişte kaldı” dedi. ”İnan bana James’de seni görmek isteyecektir.”

Ginny buna inanmıyordu ama Carolina’nın gününü zehir etmemk için bir şey söylemedi.Dışarı çıktıklarında Roarke’ye dönerek ”Sence James hakkında söylediklerinde haklı mı?”

”Size yardım edebilecek biri varsa Caro’dur.”

”Ondan hoşlandım.Aslında ailende ki herkesten hoşlandım.Hatta sen bile çoğu zaman oldukça hoş birisin.” Roarke ona baktığında gözleri buluştu.Aralarında ki hava yine yoğunlaşmıştı.Ginny gözleini ondan ayıramıyordu.Birbirlerine dokunmamışlardı.Tek yaptıkları bakmaktı ama aralarında çekim yine başlamıştı bu çok saçmaydı.

”Hadi kahvaltı edelim” diye önerdi Ginny.Aslında aç değildi.Ancak onunla daha fazla yalnız kalmak istemiyordu.

Konu Başlığı: **Ynt: Sahte Sevgili - Amanda Browning**

Gönderen: **monalizasmile** üzerinde **Nisan 10, 2007, 04:06:14 pm**

YEDİNCİ BÖLÜM

Düğünde her şey çok güzeldi.Gelin son derece neşeli,damat ise sinirli görünüyordu.Ginny Roarke’nin yanında kilise de gelinin ailesi için ayrılan bölümde oturuyordu.Sağ tarafta ailesinin oturduğunu görüyordu ama kimse ona bakmıyordu.

Tören sırasınca Roarke’den mümkün olduğunca uzak kalmaya çalıştı.Törenden sonra gelinle damat fotoğraf çektirmek için kilisenin bahçesine çıktı.Aslında Ginny yalnız yürümek istiyordu ama Jenna orada olduğu için Roarke’nin koluda yürümek zorunda kaldı. Roarke aile fotoğrafına katılması için ısrar ediyordu.

”Her ne kadar az kişi bilse de sen de aileden birisin ve o fotoğrafta olmaya bazılarından fazla hakkın var.”

Ginny’nin buna verecek cevabı yoktu.Üstelik Brigidier’in yüzünde ki ifadeyi görmek kendini iyi hissetmesine neden olmuştu.

Düğün salonuna gittiklerinde gelin,damat ve aileler misafirleri karşılamak için kapıdaydılar.Gelin ona son derce sıcak davranırken James sadece elini sıkmakla yetinmişti.Doğal olarak Jenna Roarke’yi öpme fırsatını kaçırmadı.Roarke kendisini bu ani saldırdan kurtarmaya çalışırken,Lewis Adams’ın bu durumdan hiç hoşlanmadığını Ginny gözlerinden anlamıştı.Onun ne kadar öfkelenildiğini hissediyordu.Bu yüzden tokalaşma sırası ona geldiğinde elini öyle sıktı ki Jenna ona bakmak zorunda kaldı.

”Bunu tekrar yaparsanız tahmininizden çok daha fazla üzülürsünüz,Mrs Adams” dedi Ginny yumuşak bir sesle ama bakışları oldukça sertti.

”Ne demek istediğini bilmiyorum”

”Ben Roarke değilim Jenna ve sana her şeyi açıkça söylemekten çekinmem” dedi ve kadının elini bırakıp diğer kişiye geçti.

Kız kardeşiyle gizli bir anlaşma yapmalarının rahatlığıyla sadece gülümsedikten sonra Sir Martin'e başıyla selam verip annesine gitti.

Annesi biraz sinirli görünüyordu.Kızının gözlerinden başka yere bakması Ginny'i çok üzmüştü. "James bugün çok yakışıklı görünüyor anne.Onunla gurur duyuyor olmalısın."Annesinin kendisine bir şey söylemesini umuyordu.

Annesi nihayet kızının gözlerine bakacak gücü bulmuştu. "Ah evet,ben..."

"Emily!" Sir Martin'in uyarı dolu sert sesiyle,annesinin rengi atmıştı.

Ginny bu yaptığı için babasını öldürebilirdi.Annesi için çok üzülüyordu.çKimseye aldırmandan annesini kucaklayıp "Seni seviyorum" diye fısıldadı.Sonra hemen onun yanından uzaklaştı.

Gözlerinde akıtamadığı yaşlar görünüşü bulandırıyordu.Roarke'nin belinden tutarak onu kapının kenarında duran bu guruptan uzaklaştırdığını fark etti.Ama nereye gittiklerini göremiyordu.

"Al bunu iç."Onun eline bir bardak şampanya tutuşturdu.Ginny içkiden bir yudum alıp kandini toparladıktan sonra "Özür dilerim" dedi. "Onu böyle korkak görmekten nefret ediyorum.Hep böyleydi."

"Neden onu terk etmiyor."

"Çünkü onun her hareketi babamın kontrolü altında.İlk başlarda birazcık cesareti vardıysa da babamın zorbalığı yüzünden gitmiştir."

"Senin oradan kurtulman iyi olmuş.Şimdi de Lucy'nin kurtulmazsı için bir şeyler yapmamız gerekiyor."

"Biz mi?"

"Seni bu savaşta tak başına mı bırakacağımı düşünüyorsun?"

Ginny kalbinin yerinden hopladığını hissetti. "Bu senin savaşın değil,Roarke."

"Artık öyle"

Ginny buna sevinmesi mi yoksa kızması mı gerektiğini bilmiyordu. "Kız kardeşin erkek kardeşimle evlendiği için mi?"

Roarke olumsuz anlamda başını salladı. "Bu adamın yaptığı ve yapacağı şeyler seni incittiği için hayatım.Kız kardeşine yaptıkları seni incitiyor.Bundan sonra olacakları bilmek istiyorum,tamam mı?"

Ginny duyduklarına inanamıyordu.Roarke nefesini kesiyordu.Sanki onun için önemli biriymiş gibi konuşuyordu ve Ginny buna hiç alışık değildi.Ne söyleyeceğini bilemiyordu. "Bunu neden yapıyorsun*" diye sordu.

"Birinin yapması gerek."

"Doğrusu senin hakkında düşüncelerim değişmeye başlıyor."

"Hani şu siyah kaplı deftere notlar aldığım ve kadınlarla yatmaktan başka bir şey düşünmeyen biri olduğum hakkında ki düşüncelerin mi?"

"Seni böyle düşünmek daha rahattı"

"Ne demek istediğini anlıyorum.Birden seksi bir kızıla dönüşünce soğuk ve huysuz biri olan imajını sürdürmek zor."

Onun yaptığı tanımla midesine kramplar girdiğini hissetti. "Yapma Roarke.Ben senin söylediğin gibi biri değilim."

"Hayatım kendine benim gözümle bakmalısın."

Sanki kendi sorunları yetmezmiş gibi birde başına Roarke çıkmıştı.Onunla ilgili tam bir duygusal karmaşa içindeydi.Kendisine bakmadığı bir anda dikkatle onu inceledi.Güldüğünde dudaklarının yanında çizgiler oluşuyordu.Fiziksel olarak çok güçlü görünüyordu.Aynı zamanda çok nazik ve düşünceli biri olduğunu da anlamıştı.

"Bir başım daha mı var?"

Ginny şaşkınlıkla onun gözlerine baktığı zaman Roarke'nin de kendini süzdüğünü fark etti. "Neyse ki hayır.Bir tanesi yeter."

"Sahi mi? Daha sonra rüyada görmek için yüzümün şeklini kafana çizdiğini sandım."

"Buna gerek yok.Unutulmaz bir yüzün var.Neden birden hoş bir adama dönüştün ki?"

"Peki neden senin buzların eridi?"

Yine berabere kalmışlardı.

Ginny inleyerek "Bu bizi bir yere götürmeyecek" dedi.

"Kaçınılmaz olan şeyi tartışmak zaman kaybı."

"Kaçınılmaz olan bir şey yok.Bir seçim şansımız var ve ben hiçbir şey yapmamayı seçiyorum."Bakışları tekrar karşılaştı ve yine o elektirikli sessizlik oldu.

"Hey siz ikiniz" Arkalarından gelen ses ikisini de şaşırttı. Arkalarını döndüklerinde Roarke'nin erkek kardeşlerinden birinin sırtarak onlara baktığını gördüler. "Düşündüğünüz şeyin ne yeri ne de zamanı.Ayrıca yemek servisi başlamak üzere."

"Önerin için teşekkürler Jack" diye seslendi roarke onun arkasından.

"Bunun için özür dilerim" dedi Roarke.Onun kolunu tutarak yemek servisinin yapılacağı odaya doğru götürdü.

Birkaç saat sonra yemekler yenilip içkiler içildikten sonra Ginny kendini daha iyi hissetmeye başladı.Hatta bir başka masada oturan ailesini bile unutmuştu.Oturdukları masada Roarke'nin kuzenleri ve arkadaşları vardı.Onunla ilgili komik hikayeler anlatıyorlardı.

Bir süre sonra orkestra dans müziği çalmaya başladı.Roarke'nin erkek akrabaları Ginny'yi sürekli dansa kaldırdılar.Ginny pistte ne kadar kaldığını bilmiyordu ama Roarke fazla dans etmemişti.Masaya döndüğünde Roarke masadaydı.Roarke onun masaya oturmasını seyrederken "Bu kadar popüler olduğunu bilmiyordum" dedi soğuk bir sesle.

Ginny onun sert sert ifadeli yüzüne bakınca bir kahkaha attı. "Kıskandığını düşünmeye başlayacağım."

"Kıskançlık değil ama erkek akrabalarımın çoğunun seni okşadığını görmek hiç de eğlenceli değil."

"Senin kastedtiğin şekilde okşanmıyordum.Tamam amcalarından biri biraz sınırı aştı ama o da fazla içmişti."

"Onun yüzüne tokat atmalıydın"

Ginny şaşkınlıkla ona baktı. "Sadece arkadaş olmaya çalışıyordu."

"Teklifsizce hareket ediyordu ve ben bundab hiç hoşlanmadım."

"Öyleyse git sen tokat at.Roarke saçmalıyorsun" Her ne kadar böyle söylese de Roarke'nin davranışından gizli bir mutluluk duyuyordu.

"Sana burada benimle birlikte olman gerektiğini hatırlatabilir miyim."

Ginny kızmaya başlıyordu."Seninleyim Roarke,ama buna pişman ediyorsun."

"Sevgililer arasında küçük bir tartışma mı?" Jenna2nın sorusu ikisini de hayrete düşürmüştü.Kendileriyle o kadar meşguldüler ki onun yaklaştığını bile duymamışlardı.

Giny sandalyesinden geri dönerek "Özel konuşmaları dinlemek siz de bir alışkanlık mı?" diye sordu.Gözleri öfkeyle parlıyordu.

"Aslına bakarsan şekerim sizin konuşmanız beni hiç ilgilendirmiyor.Ben sadece Roarke'den benimle dans etmesini istemek için gelmiştim."Gözlerini Roarke'ye çevirerek "Bir tek dans.Ne zararı olur ki?"

Roarke'nin çıkış yollarını tıkamıştı.İsteksizce ayağa kalkarak Jenna ile piste yürüdü.

Ginny bu kadından gittikçe daha çok nefret ediyordu.Jenna Adams belanın ta kendisiydi.Yapılacak fazla bir şey olmadığını görünce lavoboya gidip kendine çeki düzen vermeye karar verdi.

İçeriye girdikten bir süre sonra kapı tekrar açıldı ve içeri Lucy girdi.

"Seninle yeniden konuşma fırsatı bulamayacağımızdan korkmaya başlamıştım." İki kardeş kucaklaştılar.

"Burası babamın girmeye cesaret edemeyeceği tek yer" dedi Lucy gülerek.

Ginny de güldü ama fazla vakitleri olmadığını biliyordu.Kardeşine mutlaka kendisine gelmesi için ısrar etti.

Lucy kısa zaman sonra annesinin onu arayacağını farkındaydı.En kısa zamanda onu ziyaret edeceğini söyleyerek ablasının yanından ayrıldı.

Aslında bu seyahat için Roarke'ye teşekkür etmesi gerekiyordu.Ona böyle bir teklifte bulunmasa ailesini yeniden görmesi imkansızdı.Zamanı çok güzel geçiyordu tabi Roarke'ye hissettiği çekim harip.Bununla nasıl başa çıkacağını bilemiyordu.

Konu Başlığı: **Ynt: Sahte Sevgili - Amanda Browning**

Gönderen: **monalizasmile** üzerinde **Nisan 11, 2007, 02:34:34 pm**

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Ginny içeri geri döndüğünde masalarının hala boş olduğunu gördü.Piste baktığında aradığı çifti bulması pek zor olmadı.Ginny piste fırlayıp Jenna'ı ondan uzaklaştırmamak için kendini zor tutuyordu.

Birden bakışları Lewis Adams'a kaydı.O da tıpkı Ginny gibi pistte ki çifti seyreliyordu ve gördüğü

manzaradan pek memnun görünmüyordu.Lewis'in karısının böyle cesurca davranmasının Roarke'nin suçu

olmadığını biliyordu ama Lewis Adams'ın da bunu görüp görmediğini bilemiyordu.Birinin bu adama olanları göstermesi gerekiyordu ama bunu Roarke yapamayacaksa o yapacaktı.Ginny harekete geçmeden önce adam yanına gelmişti bile.

"Sence de artık buna bir son vermemizin zamanı gelmedi mi?"

Ginny şaşkınlıkla ona bakıyordu. "Şey...Ben de aynı şeyi düşünüyordum" dedi ayağa kalkarken.Temkinli gözlerle yaşlı adama bakıyordu. "Yalnızdurum pek de sizin düşündüğünüz gibi olmayabilir."

"Ne olabilir ki?" Yaşlı adam onu kolları arasına alıp dansetmeye başladı.

Ginny sinirli bir şekilde dudaklarını ısırmağa başladı. " Roarke sizin düşündüğünüz gibi biri değil.Yani o..."

Ginny nasıl söyleyeceğini bilemiyordu.

Ama nasıl olduysa Lewis ona nazikçe gülümsedi. "Oğlumun neyi yapmadığının yada yapmayacağını farkındayım,Ginny"

"Öyle mi?"

"Kesinlikle..Oğlumun kadınlar konusunda ki iç güdüsünün benden daha iyi olduğunu söylemekten gurur duyuyorum.Sen gerçek bir kadınsın,sevgili genç bayan.Oysa Jenna kötü bir taklit.Tabi bende bu taklide aldandığım için aptal biri oluyorum."

"Sanırım sizinle aynı fikirde olmam pek kibar bir davranış olmaz."

"Ama aksini söylemende yalan olur,değil mi?Aslında haklısın.Bir kaç sene önce oğlumu yanlış yargıladım ve şimdi bunu düzeltmeye kararlıyım.Sanırım seni ve Roarke'yi kendi kederimden uzaklaştırmamın zamanı geldi." Yavaşça dans eden çiftin yanına giderek Roarke'nin omzuna dokundu. "Eşlerimizi değiştirelim mi oğlum? Karımla ilgilenmemin vakti geldi.Gel sevgilim."

Ginny ve Roarke çiftin uzaklaşmasını seyrederken kalabalığın arasında sıkışmışlardı.Roarke onu hafifçe çekerek "Burada küçük bir karışıklık yaratıyoruz" dedi.

"Masaya geri dönelim."

Ama Roarke onu duymazlıktan gelip kollarının arasına almıştı bile. "Ve dans etme fırsatını kaçıralım,öyle mi? Hayır"

Ginny itiraz edecek hali olmadığı için ona uydu.Yavaşça pistin ortasında sallanmaya başladılar.

"Babamla ne konuşuyordunuz?" diye sordu Roarke merakla.

"Söylediklerinden anladığım kadarıyla,senin sandığın kadar kör değil."

"Ona ne yaptın?"

"Hiçbir şey.Aslında benim yanıma gelip Jenna ile seni ayırmanın vaktinin geldiğini söyledi.Tabi nazik bir şekilde.Seni yanlış yargıladığı için üzgün olduğunu söyledi."

Roarke'nin gözleri babasına duyduğu sevgiyle parladı. "Yaşlı tilki.Demek böyle söyledi ha."

Ginny gülümsedi.Onun adına sevinmişti. "Daha fazlasını öğrenmek istiyorsan,onunla konuşmalısın."

"En kısa zamanda konuşacağım." Sonra sanki bir şey arıyormuş gibi gözlerinin içine baktı. "Sen de garip bir çekicilik var Ginny Harte" diye mırıldandı yumuşak bir sesle.

"Ben de farklı olan bir şey yok."

"Öyleyse neden benim üzerimde harikalar yaratıyormuşsun gibi hissediyorum."

Ginny hızlanan nabzını görmezden geldi. "Pahalı yemeklerin verdiği hazımsızlıktan olmalı."

Roarke bir kahkaha attı. "Yemeklerle baş edebilirim.Beni esas endişelendiren sensin."

"Ben bir tehdit değilim."Ginny ondan ne kadar etkilendiğini gizlemeye çalışıyordu.Ama kanı kaynamaya başlamıştı.

Roarke hala bakışlarını ondan ayırmamıştı. "Dünya barışı için olmayabilir,ama benim akıl sağlığım için gerçek bir tehlikesin."

Ginny boğazının kuruduğunu hissediyordu.Roarke'nin gözlerinden yayılan ateş onun da kendisi gibi hissettiğini gösteriyordu.Birlikteyken her an tutuşmaya hazırdılar.Her şey öyle hızlı oldu ki,Ginny nefes alamadığını hissetti.

"Bırak beni" dedi zayıf bir sesle.

"Sen gitmezsen bunu yapmam imkansız" diye itiraf etti Roarke.

Ginny ne yapması gerektiğini biliyordu ama ayakları bir türlü hareket etmiyordu.Daha sonra bunun için pişman olacağını biliyordu ama şimdi tek istediği onun kolları arasında olmaktı.Ona daha da çok yaklaşarak,başını omzuna dayadı.Roarke'nin derin bir nefes alarak daha sıkı sarıldığını hissetti.Gözlerini sımsıkı kapatarak bütün dünyayı dışarıda bıraktı.

Slow müzik çaldığı sürece dansettiler.Ginny bir süre sonra onun bedeninin sertleştiğini hissetti.Kendi bedeni

de pek farklı tepki vermiyordu.Kendini bu kadar iyi hissettiren bir şey nasıl yanlış olabilirdi ki? Bir süre sonra müziğin ritmi hızlanınca dansetmeyi bıraktılar.Ama birbirlerinden ayrılmak konusunda isteksiz görünüyorlardı.Roarke elini tuttuğunda hiç itiraz etmeden onu takip etti.

Otelin bahçesine çıktıklarında temiz hava biraz kendilerine gelmelerini sağladı.

"Bunu yapmamamız gerek "dedi Ginny zayıf bir itirazla.

Roarke onu kendine yakın tutmaya devam ediyordu. "Biliyorum.Bu tahmin edebileceğim ve isteyebileceğim en son şeydi.Aklımı kaçırmış olmalıyım ama.." Başını yavaşça eğmeye başlamıştı.

"Hayır Roarke" Dydakları birleşince Ginny'nin itirazı sonuçsuz kalmıştı.Bu öpüşmede öyle bir tutku vardı ki,Ginny karşılık vermekten kendini alamadı.Ayrıca sadece bir öpücükle yetinemeyeceğini biliyordu.

Roarke nihayet dudaklarını ondan ayırdığında ikisi de nefes nefese kalmışlardı."Şimdi durmazsam durabileceğimi sanmıyorum" dedi arzudan boğuklaşmış bir sesle. "Bana böyle ne yaptın,seni küçük cadı?Ellerimi senden uzak tutamıyorum.Uyuşturucu gibisin.Aldıkça daha çok istiyorum."

Ginny onun sesinde ki tutkuyu duyunca titremekten kendini alamadı.Daha önce hiç böyle hissetmemişti. Ne Mark ile,ne de Danielle ile.Aman Tanrım.Danielle'yi tamamen unutmıştu.

"Ah Tanrım!Ben ne yapıyorum?" Başını kaldırarak Roarke'ye baktı.Roarke dikkatle onu izliyordu. "Yaptığımız yanlış."

"Yanlış değil tatlım,sadece beklenmedik.Bir erkek ve kadının birbirlerini istemesinde yanlış bir şey yok."

Ginny başı ağrımaya başlamış gibi başını ovuşturdu. "Ama sen yanlış adamsın ve ben yanlış kadınlım."

Roarke'nin dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. "Doğa bize doğru insanlar olduğumuzu söylüyor.En azından fiziksel olarak.Belki onu dinlememiz en doğrusu."

"Yani yatmamız gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Yatmak daha sonra gelir.Esas gerçek seni dayanılmaz derecede çekici bulduğum.Tecrübelerim bunu görmezden gelmenin bir işe yaramayacağını söylüyor."

"Bu durumu çok sakın karşılıyorsun."

Roarke cevap olarak onun elini tutup kalbinin üzerine koydu. "İnan bana hiç de sakın değilim.Aslına bakarsan hiç ummadığım kadar şaşkınlım."

"Yani böyle bir şeyin daha önce başına gelmediğini mi söylüyorsun.Buna inanmam."

"İstediğin kadar gül ama doğru söylüyorum.Böyle bir şeye alışkın değilim.Sen etrafımdayken doğru dürüst düşünemiyorum.Tek istediğim seninle sevişmek.Sen de bunu hissediyorsun.Biz bir ateş yakaladık Ginny.Ve bu ateşi söndürmenin tek bir yolu var."

"Fazla soğukkanlı bir çözüm gibi görünüyor."

"İnan bana tatlım şu anda kanlarımız hiç de soğuk değil.Sana uzun süreli bir ilişki önermiyorum.Böyle şeyler asla uzun sürmez.Ateş hemen sönecektir.Tabi biz görmezden gelmesek.Bu hiç kimseyi incitmeyecek..."

"Peki ya daha sonra*"

"Normal hayatımız süreceKısa süre içinde yeniden kanlı bıçaklı olacağımız şüphe yok."

Ginny arkasını dönerek ondan uzaklaştı.Düşünebilmek için tek başına kalmaya ihtiyacı vardı.Aslında bunu düşündüğü için bile delirmiş olmalıydı.Ama nedense Roarke'nin önerdiği şey ona çok mantıklı geliyordu.Bu bir aşk ilişkisi olmayacaktı.Tek yapmaları gereken şey,ihtiyaçlarını gidermek ve kanlarında ki ateşi söndürmektir.Sonra her şey normale dönecekti.Aralarında olanları kimsenin bilmesine gerek yoktu.

"Seçimi bana mı bırakıyorsun?"

"Evet"

Ginny dudağını çiğnemeye başladı. "Yani benim kararına sadık kalacaksın"

"Seni arzuluyor olabilirim ama asla bir kadını isteği dışında ayartmaya çalışmadım.Seninle başlamaya da niyetim yok."

Ginny şaşkınlıkla ona baktı. "Senin gibi biriyle daha önce karşılaşmadım.Tanıştığımızdan beri her fırsat beni iğneledin.Şimdi de...."

Roarke sırtıttı. "Ellerini benden uzak tutamıyorsun."

Ginny içini çekti. "Onun gibi bir şey.Burda durmuş seninle yatıp yatmayacağımı düşünüyorum.Oysa birkaç gün önce başka bir erkekle yemek yiyordum." Ve onunla evlenmeyi planlıyordum.

Tabi artık buna imkan olmadığını biliyordu.Roarke ona bir gelecek vaat etmemiş olabilirdi ama Ginny tutku dolu bir kadın olduğunu biliyordu ve bunu görmezden gelerek Danielle ile birlikte olması büyük hata olurdu.Ona aşık değildi.Cinsel açıdan da çekici bulmuyordu.Böyle bir ilişkinin sonu tam bir felaket olurdu.Danielle'de kendisi de daha iyisini hak ediyordu.

"Hayatım birbirimizi böylesine çok isterken,başka biriyle iyi bir beraberlik yaşayamayacağımızı sen de çok iyi biliyorsun.Hadi birisi kayb olduğumuzu anlamadan içeri dönelim.Anneme yalan söylemek zorunda kalmaktan nefret ediyorum."

"Senini neler yapacağını biliyor olmalı."

"Sadece tahmin edebilir.Ergenlik dönemimden beri ilişkilerim hakkında kimseyle konuşmadım.O zamanlar güvenmemem gereken biriyle konuştuğum için,çıktığım kızdan okulun ortasında okkalı bir tokat yedim.Ama bunu hak etmişim."

Ginny onun elini tutmaktan kendini almadı." Biliyor musun,sen gerçekten çok hoş birisin.Bunu söylemek bana acı veriyor ama senden eskisi gibi nefret edebileceğimi sanmıyorum."

"Senin sorunun da görüldüğün gibi soğuk olmaman.Ben de ofiste senin sıcak biri olduğunu düşünmeden duramayacağım. Ofiste sana sataşmak hoşuma gidiyordu."

"Biliyorum.Peki işe döndüğümüzde ne yapacağız."

"Bu sırı kendimize saklayıp eğleneceğiz."

Ginny onun sözlerini düşünürken önlerinde toplanan kalabalık dikkatini dağıttı.Kalabalığın olduğu tere baktıklarında gelinle damadın ayrılmak üzere olduklarını fark etti.Kalabalığa katıldıklarında

Ginny,Caroline'nin atacağı gelin çiçeğini yakalamak için itişip kakışan kızlara neşeyle baktı.

Kimin tutacağını görmek için bakışlarını bu kate çevirdiğinde onun kendisine doğru geldiğini gördü.Etraftan

"Yakala "sesleri yükseliyordu.Başını korumak için elini kaldırdığında nasıl olduğunu anlamadan buketi yakalayiverdi. Kimse onun kadar şaşırmazdı herhalde.Bunun Roarke ile evlenecekleri anlamına geldiğini fark

edince yüzü kızardı.İçgüdüsel olarak buketi verecek birini aradı,ama herkes ona bakıyor ve iyi şanslar diliyordu.Yani çiçeği tutmaktan başka çaresi vardı.Roarke'nin yüzüne bakmaktan çekindiği için yüzünü

bukete gömdü ve koklamaya başladı.Ama sonuçta ona bakması gerektiğini biliyordu.En sonunda başını kaldırıp ona baktı. "Özür dilerim.Yakalamak istememişim.Başımı korumaya çalışıyordum."

"Sen yakalamasaydın senin yerine ben yapardım."

"Caroline neden böyle bir şey yaptı ki?"

"Sanırım kendisi mutlu olduğu için herkesin mutlu olmasını istiyordu.Evlenmemizi istediği kesin."

"Ama bu tam bir felaket olurdu.Biz birbirimize uygun değiliz."

"Ama aksini söylemek de mümkün değil.Bazı konularda ortak noktalarımız olduğunu ikimiz de biliyoruz."

Gelin ve damadın konfeti yağmuru altında yolcu edilmeleri konuşmalarını yarıda kesti.Onlar gittikten sonra her kes içeri geri girdi.Ginny ve Roarke gizli bir anlaşma yapmış gibi bir daha dans etmediler.Gecenin

ilerleyen saatlerinde Ginny iyice yorulduğunu hissetti.Ailesi ile konuşmak istiyordu ama Sir Martin'in sert bakışları altında bunu yapmasına imkan yoktu.

Eve geri dönmeleri fazla sürmesi.Ailenin çoğu hala otelde olmasına rağmen evin ışıkları yanıyordu.Oturma odasına girdiklerinde Roarke kendine bir içki koydu ve kırıvatını gevşetti.Ginny gözlerini ondan alamıyordu.

"Uyumak istemiyor musun?"

Seni daha çok istiyorum.Aklına gelen bu düşüncüyü uzaklaştırmak ister gibi başını iki yana salladı

Ginny.Roarke onun aklını okuyordu sanki.

"Düşündüğünü yapacak mısın?"

"Ne düşündüğümü nerden biliyorsun?"

"Gözlerinden okunuyor."

"Özür dilerim ama hala ne yapacağımı bilmiyorum.Karar veremiyorum.Ben erkekleri baştan çıkaran biri değilim."

"Öyle biri olmadığını biliyorum Ginny."

"Beni iyi tanıdığını mı düşünüyorsun?"

"Evet.İnsanlar bazen yıllardır tanıdıkları insanı aslında hiç tanımadıklarını,yirmi dört saat önce tanıştıkları bir insanı ise sanki yıllardır tanıdıklarını fark ederler."Ben seni çok iyi tanıdığımı hissediyorum Ginny

Harte.Özellikle de son birkaç gün içinde..."

Aslında bunlar Ginny içinde geçerliydi.Roarke çok çekici görünmeye başlamıştı gözüne.

Kararını vermişti.Gözlerini Roarke'den ayırmadan ona doğru yürümeye başladı.Tm önüne geldiğinde kollarını kaldırıp boynuna sardı ve parmaklarının ucunda yükselerek öptü.Roarke'nin elinde içki bardağı olduğu için

hiçbir şey yapamıyordu.Ginny'nin dili Roarke'nin dudaklarında gezinmeye başlayınca ağızından boğuk bir inilti koptu.Ginny geri çekilip kararlı gözlerle ona baktı.

"Bu ne içindi?"

“Seni şaşırtmak istedim.”

“Hayatım,bundan daha fazlasını yaptın.Ama bu gece uyumak benim için imkansız hale geldi.”

“Öyleyse bunu değerlendirelim.”

“Emin misin?”

“Evet”

Roarke’nin duyması gereken tek şey buydu.Yüzünü avuçlarının arasına aldı.Ginny’nin gözlerinde hiç şüphe görmemesine rağmen yine de “İstediğin zaman fikrini değiştirebilirsin” dedi. “Tek yapman gereken bana durmamı söylemen.”

Bu kelimeler Ginny’i alt üst etti.Geçmişte onu ne kadar haksız yere suçladığını bir kez daha fark etti.Roarke gerçekten saygıdeğer biriydi.Ellerini onun göğsüne koyduğu an,içinde az da olsa var olan bütün gerginliği bir anda kaybordu.Ne istediğinden emindi.

“Bu olmayacak,Roarke” dedi. “Hadi,artık beni yatağa götür.”

Roarke onu kucağına alıp yürümeye başladı. “Bana bir bayanı asla reddetmemem gerektiği öğretildi” dedi neşeyle.

Yatak odasına girdiklerinde birbirlerine duydukları açlık daha da yoğunlaşmıştı.Buna rağmen Roarke ona narin bir çiçekmiş gibi davranıyor,kendini kontrol etmeye çalışıyordu.Yavaşıca onu yatağa yatırdıktan sonra kendisi de soyunarak yatağa girdi.Elleri onun bedenini keşfederken Ginny zevkten titriyordu.Daha önce böyle bir zevki yaşadığını hatırlamıyordu.Ellerinin yerini dudakları almaya başlayınca ,Ginny daha fazla sabredebileceğini hissetti.

“Bunun sonsuz kadar sürmesini istiyorum ama daha fazla sabredebileceğimi sanmıyorum” dedi

Roarke.Onunla aynı şeyleri yaşadığı belliydi.

Roarke inleyerek üzerine çıktığında arzuyla titredi.Ama bu kadarı yeterli değildi.Onu içinde hissetmek istiyordu.Roarke onun hazır olduğunu anlayınca yavaşıca içine girdi.

Ancak Ginny’nin dudaklarından dökülen inleme acı doluydu.İkisi de bir an öylece kaldılar.Mark’tan sonra hayatında kimse olmamıştı ve kasları çok sıkıydı.Hazır olduğunu sanmıştı ama böyle olacağı aklına hiç gelmemişti.Roarke’nin başını kaldırıp ona baktığını ve gözlerinin bulutlanmış olduğunu gördü.Geri çekilmek için hamle yaptığını anladığı anda,onu kollarıyla yakalayarak durdurdu.

“Yapma” dedi.

“Seni incitiyorum” dedi sertçe.

“Hayır Roarke.Seni istiyorum.Şimdi,durma lütfen.”

Roarke dikkatle onun gözlerine baktı. Gördüğü şey onu ikna etmiş olmalıydı ki yeniden harekete geçti.Ama Ginny onun çok dikkatli davrandığını fark etti.Ancak hareketleri hızlandıkça kendini kontrol etmekte zorlanmaya başladı.Bir süre sonra Ginny’nin zevkle dolu inlemelerine Roarke’nin sesi de katıldı.Birlikte zevkin doruklarına çıktıklarında Ginny daha önce böyle bir şey yaşamadığını düşünüyordu.

Yeniden dünyaya döndüklerinde, bedeni tamamen tükenmişti.Hareket edecek gücü bulamıyordu.Göz kapakları ağırlaşmıştı.Roarke’nin üzerinden kalktığını hissetti.İtiraz etmek istedi ama kelimeler dudaklarına gelemeden yok oldu.Hatırladığı en son şey Roarke’nin ona sımsıkı sarıldığı oldu.

Konu Başlığı: **Ynt: Sahte Sevgili - Amanda Browning**

Gönderen: **monalizasmile** üzerinde **Nisan 11, 2007, 05:19:30 pm**

DOKUZUNCU BÖLÜM

Ginny içini çekerek uyandı.Gerinmek istedi ama ağrıyan kasları buna izin vermedi.Nedenini anlayınca dudaklarında bir gülümseme belirdi.Dün akşam bütün dünyası değişmişti.Roarke ile sevişmek...Harika bir şeydi.Onunla umuduyla birlikte olacağı anı düşünmeden yapamıyordu.

Onu bulmak temduyla döndüğünde yatağın boş olduğunu gördü.Kaşlarını çatarak dirseğinin üstünde doğruldu ve dikkatle odaya baktı.Tam o sırada Roarke soyunma odasından çıkıyordu.Üzerinde açık mavi bir kazak ve kot pantolon vardı.Saçlarını arkaya doğru atmıştı.

Onun çoktan kalkıp giyindiğini görünce hayal kırıklığına uğradı.

“Neden beni uyandırmadın?”

Roarke ona bakarak gülümsedi.Hemen yanına gelerek yatağın kenarına oturdu ve onun dudaklarına uzun bir öpücük kondurdu.

“Günaydın”

“Günaydın”

Gri gözler dikkatle onun yüzünü inceliyordu.Yavaşça yanağını okşayarak “Nasıl hissediyorsun?” diye sordu.
“Biraz bitkin ama yeniden doğmuş gibi mutlu.”

Roarke gülümseyerek ona baktı. “Bunu duymak çok hoş tatlım ama söylemek istediğim bu değildi.”Gözleinin içine baktı. “Senin için oldukça uzun zaman geçmiş öyle değil mi?”

Birden Ginny’nin yüzünde ki bütün kan çekildi.Bir anlık acıyı unutmuş,Roarke’nin de unuttuğunu

sanmıştı.İçgüdüsel olarak ondan uzaklaştı. “Hayal kırıklığına uğradın?” dedi kendini aptal gibi hissederek.

Ama Roarke hemen onu düzeltti.“Seninle ilgili hiçbir şey beni hayal kırıklığına uğratmaz Ginny.Sadece böyle bir şey beklemiyordum.Sana karşı sert olduğumu,seni incittiğimi düşünerek endişelendim.”

Ginny rahatlamıştı. “Ah anlıyorum.Size beni hiç incitmediğinizi rahatça söyleyebilirim,Mr.Adams.” Roarke’nin yüzünün rahatladığını görünce biraz şaşırıldı.Onun ilgisi içine bir sıcaklık yayılmasına neden oldu.Birinin onun için endişelenmesine alışkın değildi.

“Güzel.Ama keşke daha önceden bilmiş olsaydım.O zaman daha dikkatli davranırdım.”

“Daha dikkatli mi? Roarke bundan daha dikkatli davranamazdın.”

“Peki ne oldu?Dışarda ki bütün erkekler kör mü?”

“Hayır sorun bende.Mark’tan sonra böyle şeylere girmek için acele etmedim.”

“Mark’tan beri hayatında kimse olmadı mı?”

“Bir kere aşk ve tutkuyu birbirine karıştırarak yeterince aptal durumuna düştüm.Bunu tekrar olmayacağından emin olmanın tek yolu erkeklerden mümkün olduğunca uzak durmaktır.Bir kere ağzın yanınca ateşten uzak durmayı öğreniyorsun”Bu felsefe yıllarca işine yaramış ve onu korumuştı.

“Tamam bunu anlayabilirim.Ama neden ben?Neden şimdi?” Roarke merak içindeydi.

“Çünkü artık fikrimi değiştirmek istedim.Bunu sağlayan tek erkek sensin.”

“Öyleyse onur duydum.”

“Duyman gerek.Ayrıca dün akşam yaşadıklarım doğru seçim yaptığımı kanıtladı.”

“Memnun olmana sevindim.”

“Dün akşam hizmetten çok memnun kaldım.Ama bu sabah..Beni neden uyandırmadın?”

“Ah inan bana bunu çok istedim.Şu yataktan uzak durmanın ne kadar zor olduğunu bilemezsin.Seni öperek uyandırmak ve kollarında kendimi kaybetmek istedim.Ama senin biraz daha uykuya ihtiyacın olduğunu düşündüm.Yapılacak en asil davranış seni yalnız bırakmaktır.”

“Daha sonra bilgin olsun diye söylüyorum.Bu tip asil davranışlarla canımın sıkılmasını istemiyorum.Şimdi neden yatağa gelmiyorsun?”

“Böyle bir teklifin üzerine atlamadığım için aklımı kaçırmış olmalıyım.Ama burada fazla vaktimiz yok ve ayrılmadan önce babamla konuşmak istiyorum.”

Ginny hayal kırıklığına uğramıştı ama onu anlıyordu. “Öyleyse neden burada durarak vakit harcıyorsun.Git ve onunla konuş.Bizim önümüzde başka sabahlar olacak.”

Gri gözler kurnazca parladı. “Haklısın ve o zamanları iple çekiyorum.Dün akşam bir son değil,başlangıçtı.Artık zayıflığıma yenik düşmeden gitsem iyi olacak.Seninle sonra görüşürüz.”

Roarke onun dudaklarına küçük bir öpücük kondurduktan sonra odadan çıktı.Ginny dalgın dalgın içini çekti.Olaylar ne kadar komik bir hale dönüşmüştü.Doğrularak saatine bakınca gözleri şaşkınlıktan irileşti.Saat on bir olmuştu.

“Aman Tanrım” diyerek yataktan fırladı ve aceleyle banyoya koştu.

Birlikte olmaya başlayalı bir ayı geçmesine rağmen aralarında ki tutkuda hiçbir azalma yoktu.Hatta altı haftanın sonunda Ginny bunun daha da fazlalaştığını fark etti.

Birbirlerinden güçlükle ayrıyorlardı.İşteyken profösyönelce davranmaya çalışıyorlar ama artık ağız kavgası etmemeleri çalışanların dikkatinden kaçmıyordu.Mutkuydu,işte ne kadar yoğun olurlarsa olsunlar akşam birlikte olacaklarını biliyordu.

Roarke de mutlu görünüyordu.En azından bürosunda çöp kutusuyla kavga etmiyordu.Zamanının çoğunu Ginny’nin dairesinde geçiriyor kendi evine sadece postaları kontrol etmek için gidiyordu.Çoğunlukla dışarıda yemek yiyor veya bir şova gidiyorlardı ama her zaman eve döndüklerinde kendilerini birbirlerinin kollarında buluyorlardı.

Ginny onun kollarının arasında uyumaya alışmıştı.Onun dudaklarının ve ellerinin yumuşak dokunuşlarıyla

uyanmak çok hoşuna gidiyordu. Tıpkı şimdi olduğu gibi. Bir süredir uyanıktı ama onun okşamasını hoşlandığı için uyuyor numarası yapıyordu. Roarke öyle nazıktı ki en ufak hareketi içinde ki ateşin yeniden alevlenmesine neden oluyordu. Bir süre sonra Ginny'nin uyuyor taklidi yapması iyice zorlaştı. Bedeni okşayışlara cevap verirken kedi gibi mırıldandı.

"Uyanık olduğumu biliyordum" dedi Roarke kulağını ısırarak.

Ginny içini çekerek ona baktı. "Merhaba sizi tanıyor muyum?"

"Hem de çok iyi. Tabi hafızam beni yanıltmıyorsa."

"Tam olarak bana ne yaptığını hatırlatırsan"

Roarke eğilerek onun göğüslerini öpmeye başladı. "Ah işte bunu gibi şeyler."

"Ah şimdi hatırlıyorum. Biz birlikte çalışıyoruz"

"Doğru. İki insanın birlikte çalışması her zaman çok iyidir. Zevki artırır."

"Öyle mi?"

"Kanıtlamamı ister misin?"

"Hiç sormayacaksın sanmıştım?" Ginny yaramaz çocuk gibi gülere kendini onun kollarına bıraktı.

Bir süre sonra zevkten bitkin bir halde yatarlarken Roarke, "Şimdi nasıl kalkıp işe gideceğimi bilmiyorum."

Ginny onun neler hissettiğini biliyordu ama işten bahsedince biraz duraksadı. "Ofiste bizim hakkımızda konuştuklarını biliyor musun?"

"Bu yeni bir şey değil ki. Bizim hakkımızda her zaman konuşurlar"

"Evet ama bu sefer hiç tartışmadığımızı konuşuyorlar. Sence şüpheleniyorlar mı?"

"Olabilir. Senin için sakıncası var mı?"

"Hayır" Onun canını sıkan bu değildi.

"Ama"

"Bizim bir ilişkimiz olduğunu anladıklarında ne kadar süreceğine dair iddiaya girmeye başlayacaklar. Senin bu konuda ki rekorun pek uzun değil"

"Bunun canını sıkmasına üzuldüm. Bu konuya bir nokta koymamı ister misin?"

Ginny başını sallayarak yataktan kalktı ve sabahlığını giydi. "Onların merakını engelleyemezsin. Bu insanların doğasında var."

"Olabilir ama insanların senin özel hayatın hakkında yorum yapmalarından hoşlanmıyorum."

"Onları susturmanın tek yolu bu ilişkiyi bitirmek bunu mu istiyorsun?"

"Olmadığını sen de çok iyi biliyorsun. Sen de neyin farklı olduğunu bilmiyorum ama bir türlü sana doyamıyorum. Seni bırakmaya hiç niyetim yok."

Bunu duymak Ginny'i mutlu etmişti. En azından yakın gelecekte bir ayrılık görünmüyordu. "Öyleyse dedikodulara aldırmayacağız."

"Onlar için şimdi yeni haberiz. Bir süre sonra konuşacak başka bir konu bulurlar."

Roarke haklıydı ama yeni konu demek Roarke'nin eski kız arkadaşı olmak demekti ki bunu düşünmek içini acıtıyordu.

Konu Başlığı: **Ynt: Sahte Sevgili - Amanda Browning**

Gönderen: **monalizasmile** üzerinde **Nisan 12, 2007, 02:18:18 pm**

DOKUZUNCU BÖLÜM

Ginny içini çekerek uyandı. Gerinmek istedi ama ağrıyan kasları buna izin vermedi. Nedenini anlayınca dudaklarında bir gülümseme belirdi. Düñ akşam bütün dünyası değişmişti. Roarke ile sevişmek... Harika bir şeydi. Onunla tekrar birlikte olacağı anı düşünmeden yapamıyordu.

Onu bulmak umuduyla döndüğünde yatağın boş olduğunu gördü. Kaşlarını çatarak dirseğinin üstünde doğruldu ve dikkatle odaya baktı. Tam o sırada Roarke soyunma odasından çıkıyordu. Üzerinde açık mavi bir kazak ve kot pantolon vardı. Saçlarını arkaya doğru atmıştı.

Onun çoktan kalkıp giyindiğini görünce hayal kırıklığına uğradı.

"Neden beni uyandırmadın?"

Roarke ona bakarak gülümsedi. Hemen yanına gelerek yatağın kenarına oturdu ve onun dudaklarına uzun bir öpücük kondurdu.

"Günaydın"

“Günaydın”

Gri gözler dikkatle onun yüzünü inceliyordu.Yavaşça yanağını okşayarak “Nasıl hissediyorsun?” diye sordu.

“Biraz bitkin ama yeniden doğmuş gibi mutlu.”

Roarke gülümseyerek ona baktı. “Bunu duymak çok hoş tatlım ama söylemek istediğim bu değildi.”Gözleinin içine baktı. “Senin için oldukça uzun zaman geçmiş öyle değil mi?”

Birden Ginny’nin yüzünde ki bütün kan çekildi.Bir anlık acıyı unutmuş,Roarke’nin de unuttuğunu

sanmıştı.İçgüdüsel olarak ondan uzaklaştı. “Hayal kırıklığına uğradın?” dedi kendini aptal gibi hissederek.

Ama Roarke hemen onu düzeltti.“Seninle ilgili hiçbir şey beni hayal kırıklığına uğratmaz Ginny.Sadece böyle bir şey beklemiyordum.Sana karşı sert olduğumu,seni incittiğimi düşünerek endişelendim.”

Ginny rahatlamıştı. “Ah anlıyorum.Size beni hiç incitmediğinizi rahatça söyleyebilirim,Mr.Adams.” Roarke’nin yüzünün rahatladığını görünce biraz şaşırıldı.Onun ilgisi içine bir sıcaklık yayılmasına neden oldu.Birinin onun için endişelenmesine alışkın değildi.

“Güzel.Ama keşke daha önceden bilmiş olsaydım.O zaman daha dikkatli davranırdım.”

“Daha dikkatli mi? Roarke bundan daha dikkatli davranamazdın.”

“Peki ne oldu?Dışarda ki bütün erkekler kör mü?”

“Hayır sorun bende.Mark’tan sonra böyle şeylere girmek için acele etmedim.”

“Mark’tan beri hayatında kimse olmadı mı?”

“Bir kere aşk ve tutkuyu birbirine karıştırarak yeterince aptal durumuna düştüm.Bunu tekrar olmayacağından emin olmanın tek yolu erkeklerden mümkün olduğunca uzak durmaktır.Bir kere ağzın yanınca ateşten uzak durmayı öğreniyorsun”Bu felsefe yıllarca işine yaramış ve onu korumuştı.

“Tamam bunu anlayabilirim.Ama neden ben?Neden şimdi?” Roarke merak içindeydi.

“Çünkü artık fikrimi değiştirmek istedim.Bunu sağlayan tek erkek sensin.”

“Öyleyse onur duydum.”

“Duyman gerek.Ayrıca dün akşam yaşadıklarım doğru seçim yaptığımı kanıtladı.”

“Memnun olmana sevindim.”

“Dün akşam hizmetten çok memnun kaldım.Ama bu sabah..Beni neden uyandırmadın?”

“Ah inan bana bunu çok istedim.Şu yataktan uzak durmanın ne kadar zor olduğunu bilemezsin.Seni öperek uyandırmak ve kollarında kendimi kaybetmek istedim.Ama senin biraz daha uykuya ihtiyacın olduğunu düşündüm.Yapılacak en asil davranış seni yalnız bırakmaktır.”

“Daha sonra bilgin olsun diye söylüyorum.Bu tip asil davranışlarla canımın sıkılmasını istemiyorum.Şimdi neden yatağa gelmiyorsun?”

“Böyle bir teklifin üzerine atlamadığım için aklımlı kaçırmış olmalıyım.Ama burada fazla vaktimiz yok ve ayrılmadan önce babamla konuşmak istiyorum.”

Ginny hayal kırıklığına uğramıştı ama onu anlıyordu. “Öyleyse neden burada durarak vakit harcıyorsun.Git ve onunla konuş.Bizim önümüzde başka sabahlar olacak.”

Gri gözler kurnazca parladı. “Haklısın ve o zamanları iple çekiyorum.Dün akşam bir son değil,başlangıçtı.Artık zayıflığıma yenik düşmeden gitsem iyi olacak.Seninle sonra görüşürüz.”

Roarke onun dudaklarına küçük bir öpücük kondurduktan sonra odadan çıktı.Ginny dalgın dalgın içini çekti.Olaylar ne kadar komik bir hale dönüşmüştü.Doğrularak saatine bakınca gözleri şaşkınlıktan irileşti.Saat on bir olmuştu.

“Aman Tanrım” diyerek yataktan fırladı ve aceleyle banyoya koştu.

Birlikte olmaya başlayalı bir ayı geçmesine rağmen aralarında ki tutkuda hiçbir azalma yoktu.Hatta altı haftanın sonunda Ginny bunun daha da fazlaştığını fark etti.

Birbirlerinden güçlükle ayrılıyorlardı.İşteyken profösyönelce davranmaya çalışıyorlar ama artık ağız kavgası etmemeleri çalışanların dikkatinden kaçmıyordu.Mutkuydu,işte ne kadar yoğun olurlarsa olsunlar akşam birlikte olacaklarını biliyordu.

Roarke de mutlu görünüyordu.En azından bürosunda çöp kutusuyla kavga etmiyordu.Zamanının çoğunu Ginny’nin dairesinde geçiriyor kendi evine sadece postaları kontrol etmek için gidiyordu.Çoğunlukla dışarıda yemek yiyor veya bir şova gidiyorlardı ama her zaman eve döndüklerinde kendilerini birbirlerinin kollarında buluyorlardı.

Ginny onun kollarının arasında uyumaya alışmıştı.Onun dudaklarının ve ellerinin yumuşak dokunuşlarıyla uyanmak çok hoşuna gidiyordu.Tıpkı şimdi olduğu gibi.Bir süredir uyanıktı ama onun okşamasını hoşlandığı

için uyuyor numarası yapıyordu.Roarke öyle nazikti ki en ufak hareketi içinde ki ateşin yeniden alevlenmesine neden oluyordu.Bir süre sonra Ginny'nin uyuyor taklidi yapması iyice zorlaştı.Bedeni okşayışlara cevap verirken kedi gibi mırıldandı.

"Uyanık olduğumu biliyordum" dedi Roarke kulağını ısırarak.

Ginny içini çekerek ona baktı. "Merhaba sizi tanıyor muyum?"

"Hem de çok iyi.Tabi hafızam beni yanıltmıyorsa."

"Tam olarak bana ne yaptığını hatırlatırsan"

Roarke eğilerek onun göğüslerini öpmeye başladı. "Ah işte bunu gibi şeyler."

"Ah şimdi hatırlıyorum.Biz birlikte çalışıyoruz"

"Doğru.İki insanın birlikte çalışması her zaman çok iyidir.Zevki artırır."

"Öyle mi?"

"Kanıtlamamı ister misin?"

"Hiç sormayacaksın sanmıştım?" Ginny yaramaz çocuk gibi gülerек kendini onun kollarına bıraktı.

Bir süre sonra zevkten bitkin bir halde yatarlarken Roarke, "Şimdi nasıl kalkıp işe gideceğimi bilmiyorum."

Ginny onun neler hissettiğini biliyordu ama işten bahsedince biraz duraksadı. "Ofiste bizim hakkımızda konuştuklarını biliyor musun?"

"Bu yeni bir şey değil ki.Bizim hakkımızda her zaman konuşurlar"

"Evet ama bu sefer hiç tartışmadığımızı konuşuyorlar.Sence şüpheleniyorlar mı?"

"Olabilir.Senin için sakıncası var mı?"

"Hayır" Onun canını sıkan bu değildi.

"Ama"

"Bizim bir ilişkimiz olduğunu anladıklarında ne kadar süreceğine dair iddiaya girmeye başlayacaklar.Senin bu konuda ki rekorun pek uzun değil"

"Bunun canını sıkmasına üzıldüm.Bu konuya bir nokta koymamı ister misin?"

Ginny başını sallayarak yataktan kalktı ve sabahlığını giydi. "Onların merakını engelleyemezsin.Bu insanların doğasında var."

"Olabilir ama insanların senin özel hayatın hakkında yorum yapmalarından hoşlanmıyorum."

"Onları susturmanın tek yolu bu ilişkiyi bitirmek bunu mu istiyorsun?"

"Olmadığını sen de çok iyi biliyorsun.Sen de neyin farklı olduğunu bilmiyorum ama bir türlü sana doyamıyorum.Seni bırakmaya hiç niyetim yok."

Bunu duymak Ginny'yi mutlu etmişti.En azından yakın gelecekte bir ayrılık görünmüyordu. "Öyleyse dedikodulara aldırmayacağız."

"Onlar için şimdi yeni haberiz.Bir süre sonra konuşacak başka bir konu bulurlar."

Roarke haklıydı ama yeni konu demek Roarke'nin eski kız arkadaşı olmak demekti ki bunu düşünmek içini acıtıyordu.

Roarke odasına geldiğinde Ginny küçük otellerin biri için renk seçimiyle uğraşıyordu.Ginny başını kaldırıp ona gülümsedi.

"Öğle yemeği için bir randevun olduğunu sanıyordum?" dedi başını kaldırıp onun masum öpücüğünü kabul ederken.

"Var" Roarke masanın kenarına oturarak ona baktı. "Az önce Carline'den bir telefon aldım."

"Balayından dönmüşler mi? Nasıllar?"

"Gayet iyiler.Döneli beş gün olmuş.Bizimkileri ve James'in aşlesini yeöeğe almışlar.Bu akşam da bizi davet ediyorlar." Roarke onun yüzünde ki gülümsemenin solduğunu görebiliyordu.

"James biliyor mu?"

"Evet.Şu anda daha rahat olduğu açık.Hatta son ziyaretinde babanla tartışmış."

"James mi?Peki ne olmuş?"

"Ayrıntıları bu akşam öğrenirsin."

"Haklısın.."

O sırada dışarıdan gelen sesler ikisinin de dikkatini çekti.Roarke ne olduğunu anlamak için dışarı çıkmak

üzereyken kapı hışımla açıldı ve eşikte Jenna belirdi.

"Jenna"

Jenna zehir saçan gözlerle Ginny'e bakıyordu. "Vay,vay.Şu şirin yatak arkadaşın değil mi?" Kapıda bekleyen bir grup insanın bu sözleri duyduğunu fark edince,Ginny kalbinin sıkıştığını hissetti.

Roarke'de durumun farkındaydı.Elini sallayarak insanları uzaklaştırdıktan sonra kapıyı kapattı.Sonra diğer kadına dönerek "Burada ne işin var Jenna?" diye sordu.

"Senin iğrenç biri olduğunu söylemek için geldim.Herhalde kendinle gurur duyuyorsundur değil mi? Sen ve şu küçük sürtük!"

Ginny Roarke'nin yüzünün öfkeden karardığını görebiliyordu. "Benim için istediğini söyleyebilirsin

Jenna.Ama sakın benim önümde Ginny'i üzecek bir şey söylemeye kalkışma.İnan bir sonrakinde buna çok pişman olursun."

"Vay vay onu bu kadar şiddetle savunduğuna göre çok vahim bir durumda olmalısın."

"Ginny' e olan duygularım seni hiç ilgilendirmez.Şimdi neden burada olduğunu söyle ve git."

"Baban beni boşuyor ve bu tamamen onun suçu." Eliyle Ginny'i göstererek. "Ona bir şey söyledin.Ne olduğunu bilmiyorum."

Ginny ayağa kalkarak başını salladı. "Hiçbir şey söylememe gerek kalmadı.Lewis senin nasıl bir olduğunun farkındaydı."

"Çok akıllı olduğunu sanıyorsun değil mi? Roarke şu an senin için yanıp tutuşuyor olabilir ama seninle asla evlenmeyecek.İş aşkla evliliğe geldiğinde her şey biter.Bu yüzden sakın kazandığını sanma.Onu sonsuza kadar yanında tutamayacaksın."

Ginny buz gibi gözlerle kadına bakıyordu. "Artık gitseniz iyi olur Mrs.Adams."

Kadın öfkeli gözlerle onlara baktıktan sonra geldiği gibi aynı hışımla çıkıp gitti.Roarke onun arkasından kapıyı kapatırken " Onu son kez gördüğümüzü umalım" dedi. "Seninle böyle konuştuğu için özür dilerim."

"Önemli değil.Benim oldukça dik omuzlarım vardır."

"Güzel...Çünkü onlara ihtiyacın olacak.Çalışanlar şimdiye kadar bir şey bilmiyorlarsa da artık biliyorlar."

Konu Başlığı: **Ynt: Sahte Sevgili - Amanda Browning**

Gönderen: **monalizasmile** üzerinde **Nisan 12, 2007, 02:52:24 pm**

"Evet.Peki ama neden buraya geldi."

"Sanırım beni incitmek için.Sanırım bizi ayırırsa adaletin yerine geleceğini düşündü."

"Ama buna gerek yok ki.Biz birbirini seven iki kişi değiliz.Sadece..."

"Sadece ne?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun.Bizim o tip bir ilişkimiz yok."

"Evet yok.Biz güzel ve ateşli anlar geçirmek için birlikteyiz."

Ne kadar kulağa hoş gelmeyen bir tarifse de gerçektir. "Neyse senden bir evlenme teklifi beklemiyorum."

"Bunu duymak içim rahatlattı" dedi Roarke alaycı bir tavırla.

"Sadece bilmeni istedim."

"Bizim ilişkimiz aşk ilişkisi değil.Tamam.Mesajı aldım."

Ginny onun garip davranmasına şaşırıyordu. "Sen iyi misin?"

Roarke zoraki bir kahkaha attı. "Hiç bu kadar iyi olmamıştım.Neyse ben yemeğe gecikiyorum." Eğilerek onu öptükten sonra odasına gitti.

Ginny bir süre onun arkasından baktı ve sonra çalışmaya başladı.

O akşam Roarke'nin yanında otururken sinirden midesine kramplar giriyordu.Roarke yol boyunca çok sessizdi ve ne düşündüğü anlaşılmıyordu.Nihayet Caroline ve James'in oturdukları eve geldiklerinde Ginny bu akşamın sağ salım bitmesi için dua etmeye başladı.

Ama gece hiç de korktuğu gibi olmadı.James başta biraz tedirgin görünüyordu ama daha sonra rahatladı.Gecenin sonuna doğru aralarında sıcak bir ortam oluşmuştu.

Yemektenb sonra kahvelerini içerlerken Caroline2nin gözleri ağabeyi ile Ginny'nin arasında gidip geliyordu.

"Eeee ne zaman nişanlanıyorsunuz?"

Ginny neredeyse küçük dilini yutuyordu.Roarke de darklı görünmüyordu.

"Ne?" diye sordu ikisi de aynı anda.Caroline bu durumu çok eğlenceli bulmuş gibiydi.
"Hadi Roarke seni hiç bu kadar mutlu gördüğümü hatırlamıyorum.Bu aşk olmalı."
"Aşık değilim.İkimizde aşık değiliz" Roarke bunu onaylaması için Ginny'e baktı.
"Bizim o tip bir ilişkimiz yok" diye onayladı Ginny.
Caroline şaşkınlıkla ikisine bakıyordu. "Siz nasıl bir ilişkiniz olduğunu sanıyorsunuz?"
James elini karısının koluna koyarak onu susturdu. "Caro,şu anda doğru zaman olduğunu sanmıyorum."
"Ama bu çok açık..."
"Onlar için değil sevgilim."
Caroline şaşkınlık içindeydi. "Siz ikiniz birbirinize aşık değilsiniz öyle mi?"
"Evet" Yine ikisi aynı anda konuşmuşlardı.
Caroline omzunu silkerek konuştu. "Pekala madem öyle diyorsunuz tartışacak değilim.Eee kim kahvesine brendi ister."
O gergin an geçmişti ama Ginny eve dönerken konuşulanları düşünmeden yapamıyordu.
"Kız kardeşinin bizim birbirimize aşık olduğumuzu düşünmesi çok garip."
"Kendisi çok mutlu olduğu içindir." Roarke yan gözle ona baktı. " Bana aşık değilsin değil mi?"
"Bildiğini sanıyordum,ya sen?"
"Aşk hakkında ki düşüncelerimi biliyorsun."
"Yani aramızda ki sadece fiziksel çekim değil mi?"
"Evet"
Peki sadece fiziksel bir çekimse Ginny neden kendini bu kadar kötü hissediyordu.

Konu Başlığı: **Ynt: Sahte Sevgili - Amanda Browning**
Gönderen: **monalizasmile** üzerinde **Nisan 12, 2007, 04:57:38 pm**

FİNAL

ONUNCU BÖLÜM

Yaklaşık on gün sonra Ginny uyandığında yatakta yalnız olduğunu fark etti.Roarke'yi aramak için hemen yataktan kalktı.Caroline ve Jamesle yedikleri yemekten beri çok garip davranıyordu.
Onu karanlıkta kanepede otururken buldu.Bir süre durup onu izledi.Kilometrelerce uzakta gibiydi.
"Burada karanlıkta ne yapıyorsun?" diye sordu.
Roarke dönerek ona baktı. "Sadece oturup düşünüyordum.Senin uyuduğunu sanıyordum."
"Bir şey beni uyandırdı.Senin yanımda olmadığını görünce kalktım.Uyuyamadın mı? Canını sıkın bir şey mi var?"
Roarke elini uzatınca Ginny tutarak kanepede yanına oturdu.Yolunda gitmeyen bir şeyler olduğunu hissediyordu,ama bunu dile dökemiyordu.
"Yarın sabah New York'a gidiyorum" dedi Roarke.
"Öyle mi? Bir şey mi oldu?"
"Böyle de söyleyebilirsin.Sadece...görmem gereken kişiler var."
"Çok gizemli davranıyorsun."
"Öyle mi? Farkında değilim.Sadece yapmam gereken bir şey var.Büyükbabam için."
"Ah anlıyorum.Aile işi.Sana ihtiyacı varsa gitmen gerek ama seni özleyeceğiz."
"Ben de seni özleyeceğiz." Roarke eğilerek onu alnından öptü.
"Ne kadar kalacaksın?"
"Bilmiyorum ama fazla uzun olmayacağını umuyorum."
"Beni arayacak mısın?"
"Hem de her gün.Söz veriyorum."
Ginny onun elinden tutarak ayağa kalktı. "Hadi yatağa gel ve yokluğunda hatırlayacağım şeyler bırak."
Roarke sırtıttı. "Böyle bir teklifi asla reddedemem." Onu kollarına alarak yatağa taşıdı.

Roarke söz verdiği gibi onu her akşam aradı.Onu deli gibi özlüyordu.Gündüzler kolay geçiyordu ama geceler onsuz yatmak çok zordu.Roarke yaşamanın vazgeçilmez bir parçası olmuştu.Onun gelişini dört gözle bekliyordu.

Ancak o akşam aldığı telefon bütün hayatını alt üst etti.Arayan Roarke'nin büyükbabasıydı ve Roarke'nin nerede olduğunu bilmiyordu.Hatta neler yaptığından haberi bile yoktu.Oysa Ginny bu işin büyükbabasıyla ilgili olduğunu söylediğine emindi.

O akşam telefonun çalmasını beklerken çok sinirliydi.Bir türlü yerinde duramıyor,odanın içinde dolanıp duruyordu.Nihayet telefon çaldığında derin bir nefes alarak ahizeyi kaldırdı.

"Alo"

"Ginny" Roarke şaşırmış gibiydi. "Sen iyi misin?"

"Neden?Sesim iyi gelmiyor mu?"

"Sesin biraz...garip geliyor."

"Çok garip.Ben kızgın çıktığını sanıyordum."

"Ne oldu Ginny?"

"New York nasıl?"

"Gayet iyi.Sorun ne?"

"New York'da sın değil mi?"

"Burada olduğumu söyledim ya...Ginny?"

"Bugün büyükbaban aradı.Nedense senin New York da olduğunu bilmiyor.Doğrusu bana yalan söylerken büyükbabanın arayacağını hesaba katman gerekiyordu."

"Ben sana yalan söylemedim Ginny"

"Ah tabi.Sadece gerçeği söylemekte biraz cimri davrandın!Son zamanlarda yalan söylemek böyle tanımlanıyor öyle değil mi?"

"Sana bunu telefonda açıklayamam."

"Öyleyse neden bana yalan söylemek zorunda olduğunu açıkla."

"Sana gerçeği söylemeyeceğim için yalan söyledim."

"Hadi Roarke.Bu laflar bana işlemez."

"Hayatım bunu sana telefonda açıklayamam.Biraz karışık.şimdi lütfen üzölmeyi bırakır mısın?"

"Üzgün değilim.Öfkeliyim."

"Biraz fazla tepki göstermiyor musun?"

"Seni öldürmek istiyorum."

"Neden?"

"Ne neden?"

"Neden öfkeliisin Ginny?"Roarke sanki alcağı cevap çok önemliymiş gibi konuşmuştu.

"Neden mi öfkeliyim? Çünkü bana yalan söyledin."

"Sesinin nasıl geldiği hakkında bir fikrin var mı?"

Nedense Roarke'nin konuşması öfkesini köröklüyordu. "Umrumda bile değil" diye homurdandı.Ama karşı taraftan kahkaha sesi gelince şaşırdı.

"Ama benim umrumda.Çünkü tıpkı aldatıldığını hisseden bir kadın gibi davranıyorsun."

"Kesinlikle haklısın.Kendimi aldatılmış hissediyorum.Sana güvenebileceğimi düşünmüştüm.Sebebi ne olursa olsun bana yalan söylemeye hakkın yoktu.Çok acı verici."

"Neden?"

"Çünkü seni seviyorum,anladın mı?" Sözler ağzından çıkar çıkmaz hemen ağzını kapattı. "Aman Tanrım" diye fısıldadıktan sonra telefonu kapattı.

Telefonu kapar kapamaz yeniden çaldı ama kimin aradığını bildiği için telefonun fişini çekti ve kanepeye gömüldü.Ne yapmıştı? Ne olmuştu da Roarke'ye onu sevdiğini söylemişti.

Cevap basitti.Gerçek buydu.Ona aşık olmuştu.Üstelik onu uzun zamandan beri sevdiğini fark etmişti.Belki de en başından beri seviyordu onu.

Peki şimdi ne olacaktı?Ya Roarke ayrılmak isterse? O zaman ne yapacaktı? Roarke'ye onu sevdiğini söylemişti ya geri geldiğinde her şeyin bittiğini söylerse.Onun önünde ağlamayacaktı.Onun da bir gururu vardı.Üstelik ona aşık olması Roarke'nin hatası değildi ki.Kendi yaptığı hatayı kendi çekmek zorundaydı.İçini çekerek telefonun fişini geri taktı.Eğer ararsa onunla konuşacaktı.Zaten yeterince aptallık yapmıştı.Daha fazla zor olamazdı.

Roarke aramadı ama yarım saat sonra kapının çalmasıyla çok şaşırdı.Saat gece yarısına gelmişti.Gözetleme baktığında daha da çok şaşırdı ve hemen kapıyı açarak haykırdı.

"Lucy!Geleceğinden ümidi kesmeye başlamıştım." Hemen kardeşini içeri alarak kapıyı kapattı.

"Babamın savunma kalkanlarını indirmesini bekledim.Bu kadar geç geldiğim için özür dilerim.Ama yol çok uzun sürdü."

"Gecenin bu saatinde yürümedin değil mi?"

"Hayır.Peter bir arkadaşının arabasını ödünç alarak beni getirdi.Burada kalmamın sorun olmayacağından emin misin?"

"Tabi ki.Çoktan odanı hazırladı.Burada istediğin kadar kalabilirsin."

Lucy yatağını valizin üzerine koydu. "Roarke için de sorun olmayacağından emin misin?O nerede?"

"Şu an New York da.Ama burada olmana o da çok sevinecektir."

Lucy esneyerek ağzını kapattı. "Özür dilerim seninle oturup konuşmayı çok isterdim ama gözlerimi açık tutamıyorum."

"Endişelenme daha önümüzde çok uzun zaman var.Evindeymiş gibi rahatına bak.Nihayet burada olman harika Lucy."

"Ben de burada olduğuma seviniyorum." Ginny kapıyı kapattığında gözlerinden yaşlar süzülüyordu.

Hayat ne garipti.Bir an bütün hayatı kararmış gibi hissederken başka bir an bütün dünya onun olmuş gibi mutlu olabiliyordu.

Ertesi sabah birisinin kapıyı yumrukladığını duyunca uyanıp saate baktı.Saat dokuz olmak üzereydi.Güçlkle yataktan kalkarak kapıya yöneldi.

"Tamam,tamam geliyorum."

Lucy de odadan çıkmış,uykulu gözlerle bakıyordu. "Kim geldi?"

"Hiçbir fikrim yok.Ama her kimse benden nasibini alacak."

Kapı yumruklanmaya devam ediyordu.Birden tanıdık bir ses duyuldu. "Açın"

Ginny ve Lucy donmuş bir şekilde birbirlerine baktılar.İkisi de kimin geldiğini biliyorlardı. "İçeri gir ve kapıyı kilitle."Ginny kız kardeşinin güvende olmasını bekledikten sonra kapıyı açtı.

"O nerede?" Sir Martin hışımla içeri dalmıştı.

Ginny kollarını kavuşturmuş ona bakıyordu. "İnsanların evine bu şekilde girmek sizde bir alışkanlık mı?"

Babası onun sorusunu duymazlıktan gelmişti. " Kız kardeşini eve götürmek için geldim.Nerde o?"

"Beni nasıl buldun?"

"Seni takip etmesi için birini tutmuştum.Doğrusu Adamslar için çalıştığını öğrenmek çok ilginçti.Yukarıya yükselmek için ne yaptın? Patronla mı yattın?"

"Polis çağırmadan gitsen iyi olur."

"Lucy'i almadan hiçbir yere gitmiyorum."

"O on sekiz yaşında ve kendinden başka hiç kimseye karşı sorumlu değil."

"Demek burada?Onu bana karşı zehirleyeceğini biliyordum."

"Tam tersine Sir Martin.Ailenizi kendinize karşı soğutan tek kişi sizsiniz." Roarke'nin buz gibi sesi arkadan gelince ikisi de dönüp baktı.

Ginny ona baktığında yanaklarının pembeleştiğini hissetti. "Roarke"

Roarke gülüseyerek onun yanına geldi ve kolunu onun omzuna attı. "Merhaba" diyerek dudaklarına şaşırtıcı bir öpücük kondurdu.Sonra yaşlı adama dönerek "Lucy burada bizimle kalıyor.Ve artık sizde gitseniz iyi olur.Kapı açık."

"Ne cüretle bana ne yapacağımı söyleyebiliyorsun?"

"Buna cüret ediyorum çünkü değer verdiğim insanları incitmenize izin vermeyeceğim."

"Lucy benim kızım." Sir Martin konuşmaya başlamıştı ama Roarke ona doğru bir adım atınca sustu.

"Ginny de kızındı.Ama bak ona neler yaptın.Tanrım,beni iğrendiriyorsun.Elinde ki değerli bir şeyi gözünü kırpmadan fırlatıp atıyorsun.Neyse ki ben onu buldum ve sonsuza kadar korumakta kararlıyım.Şimdi buradan hemen git!"

Sir Martin yapılacak bir şey olmadığını anladığı vakit geldiği gibi aynı hiddetle çıktı.Bir kaç saniye sonra şiddetle çarpan kapının sesini duydular.

Babasının gittiğine emin olan Lucy heyecanla odadan çıkıp önce Ginny'e sonra da Roarke'ye sarıldı.

"Teşekkür ederim.İkinize de teşekkür ederim.Harikaydınız.Her şeyin bittiğine inanamıyorum.Hemen gidip

Peter'e haber vermeliyim."

"Odamda ki telefonu kullanabilirsin." Ginny onun mutlu yüzüne gülümseyerek bakıyordu.

"Teşekkür ederim" Neredeyse dans ederek odadan çıktıktan sonra koridorda duraksayarak Roarke'ye baktı.

"Ginny hakkında söylediklerin gerçek miydi?"

"Hem de her kelimesi."

Lucy muzipçe baktı. "Öyleyse bir süre ortalıkta gözükmesem iyi olur değil mi?"

"Minnettar olunuz" diye cevapladı Roarke.

Ginny'nin onun babasına söylediği sözleri kavraması biraz zaman aldı.Doğrularak "Lucy'e yalan söylememeliydin" dedi.

Roarke sorarcasına tek kaşını kaldırdı. "Neden?"

Ginny oyun oynayacak havada değildi. "Çünkü ikimiz de...bana değer vermediğini biliyoruz."

Roarke belli belirsiz gülümsedi. "Öyle mi? Ben bilmiyorum."

"Sen benimle ilgilenmiyorsun.Ben senin için sadece..."

"Nesin?Harika bir yatak arkadaşı mı?" Roarke'nin gülün gözlerinde,Ginny'nin adlandıramadığı gizli bir parıltı vardı.

Ginny gözlerinde biriken yaşları saklamak için arkasını döndü. "Tmam eğlen bakalım.Bunu hak ettim.Dün akşam söylediklerimle her şeyi mahvettim.Ama beni kızdırmasaydın bu sözler asla söylenmeyecekti."

"Böyle olmasına sevindim.Aslında ben de tam olarak bunu amaçlamıştım."

Ginny şaşkınlıkla ona döndü. "Ne?"

"Seni seviyorum" dedi Roarke fazla açıklama yapmadan. "Dün akşam bunu söylemeye çalıştım ama sen telefonu suratıma kapattın."

Ginny kalbinin deli gibi atmaya başladığını hissetmişti.Dikkatle onun gözlerine bakıyordu. "Beni sevemezsin.Kimseyi sevmeye niyetin olmadığını söyledin."

"Biliyorum.Bir kaç gün öncesine kadar bende bunun farkında değildim.Ama bir şeyler fikrimi değiştirdi.Bu yüzden New York'a gittim.Kendimden emin olana kadar sana bir şey söyleyemezdim,bu nedenle sana yalan söyledim.Aklım o kadar karışık ki büyükbabamın seni arayacağını düşünmedim."

"Gerçekten beni seviyor musun?"

Roarke sevgiyle onun gözlerine bakıyordu. "Evet seviyorum"

Ginny'nin gözyaşları yanaklarından süzölmeye başlamıştı.Ama bu sefer mutluluktan ağlıyordu.Hemen onun yanına giderek sıkıca boynuna sarıldı. "Her şeyi mahvettiğimi düşünmüştüm."

"Aksine.Dün kü öfken bana bir umut verdi.Duymak istediğim şeyi söyletmek için sana baskı yaptım.Ama sana tam kendi hislerimi tam söylemek üzereyken telefonu yüzüme kapattın.Sana ulaşamayınca ilk uçağa atladığım gibi buraya geldim.Düzeltebildim mi?Sana yalan söylediğim için beni affedebilecek misin?"

"Daha fazla düzeltemezdin.Seni affediyorum.Seni bu kadar çok severken nasıl affetmem."

"Öyleyse gel bana bir öpücük ver.Çölde susuz kalmış bir adam gibi sana susadım."

Bu öpücük diğerlerinden farklıydı.Bunda bir söz vardı.Az önce söylenen sözlerin imzası gibiydi.

Roarke onu kanepeye taşımış kollarıyla sımsıkı sarmıştı.Bir süre sonra Ginny ona bakarak "Aşk hakkında fikrini değiştiren ne oldu?" diye sordu.

"Caroline" diye ona cevap verdi Roarke yanağını okşayarak. "Bizim birbirimize aşık olduğumuzu ve bunu çok açık olduğunu düşünüyordu.Bende kendime seni seviyorum diye sordum.Cevap çok şaşırtıcıydı.Evet"

"Peki New York'a neden gittin?"

"Çünkü emin olmak zorundaydım.Bir sürü güzel ve çekici kadınlara rastlayabileceğim yerlere gittim.Hiç biri ilgimi çekmedi.Günün en güzel saatleri seninle telefonda konuştuğum zamanlardı.Senin sevdiğime emin olamam kırk saat sürmedi."

"Benim anlamam sadece on dakika sürdü."

"Gerçeği söylemen için seni o kadar zorladıkten sonra."

"Alçakça bir oyundu.Ne kadar kötü hissettiğim hakkında bir fikrin var mı?Kendi kaleme gol attığımı düşünüyordum."

"Yeniden güvenini kazanmak içinher şeyi yapacağım."

"Liste çok uzun..." Ginny yaramaz bir tavırla elini onun gömleğinin üzerinde gezdirmeye başladı.

"Düşünüyorum da bir bebek hiç fena olmaz.Hatta iki tane.Birbirlerine arkadaş olurlar.Zaman içinde yeni eklemeler yaparız."

"Önce evlenmemiz gerektiğini düşünmüyor musun?"

“Bana evlenme mi teklif ediyorsun?”

“Öyle görünüyor”

“Öyleyse evet.Ama bu bek üzerinde çalışma yapmamıza engel değil öyle değil mi?” Ginny davetkar gözlerle ona bakıyordu.

Roarke inleyerek onu kanepeye itti. “Sen utanmazın birisin bunu biliyorsun değil mi?Luccy’nin senin yatak odanda olduğunu bile bile beni baştan çıkarıyorsun”

Ginny neşeyle güldü. “Orada uzun zaman kalmayacak.Hem önümüzde uzun bir zaman var.Dünyanın bütün zamanı”

Bir süre sonra Lucy odadan çıktığında onları birbirlerinin kollarında uyuyakalmış olarak buldu.

SON